

ŁÓDZKIE SPOTKANIA TEATRALNE

ŁÓDZKIE
SPOTKANIA

1-4
GRUDNIA
2011

www.ldk.lodz.pl

PATRONAT MEDIALNY / THE MEDIA PATRONAGE

Zrealizowano z udziałem środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
It was jointly funded by
Minister of Culture and National Heritage

ŁÓDZKI DOM KULTURY
INSTYTUCJA SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódzkie

Łódzkie Spotkania Teatralne / Lodz Theatrical Meetings

BIULETYN

>>>>>>>>>>>>>>> BULLETIN

Pod redakcją / Edited by **MARCIN WARTALSKI**

Tłumaczenie / Translation **KRYSTIAN DARMACH**

ŁÓDŹ / LODZ 2011

ŁÓDZKI DOM KULTURY

INSTYTUCJA SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódzkie

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Zrealizowano z udziałem środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

It was jointly funded by
Minister of Culture and National Heritage

1 grudnia / December

- 17.00-18.00 **MONIKA KOKOSZYŃSKA *Polish Master / Bez tytułu*** (GALERIA FF, ul. Traugutta 18)
 18.50-19.00 **Uroczyste otwarcie Łódzkich Spotkań Teatralnych 2011** (ŁDK, przed salą 6, ul. Traugutta 18)
 19.00-19.45 **SZTUKA CIAŁA (Warszawa) *Kobieta Kalendarz #1. Ekspozycja***
 (ŁDK, sala 6, ul. Traugutta 18)
 ok. 19.50 **Dyskusja Festiwalowa (spotkanie z artystami) – SZTUKA CIAŁA**
 Prowadząca: dr Magdalena Hasiuk-Świerzbńska (ŁDK, sala 6, ul. Traugutta 18)

2 grudnia / December

- 14.00-15.30 **MONIKA KOKOSZYŃSKA *Polish Master / Bez tytułu*** (GALERIA FF, ul. Traugutta 18)
 16.00-17.10 **TEATR WEWNĘTRZNA EMIGRACJA (Łódź) *Dzień przed jutrem****
 (Śródmiejskie Forum Kultury – Dom Literatury, ul. Roosevelta 17)
 18.00-19.30 **TEATR PORYWACZE CIAŁ (Poznań) *Oun*****
 (ŁDK, sala 7, ul. Traugutta 18)
 ok. 19.35 **Dyskusja Festiwalowa (spotkanie z artystami) – TEATR PORYWACZE CIAŁ**
 Prowadząca: Agnieszka Piasecka (ŁDK, sala 221, ul. Traugutta 18)
 19.00-20.00 **TEATR FORMY (Wrocław) *Pandora ****
 Prowadzący: Marcin Wartalski (MDK w Radomsku, ul. Brzeźnicka 5)
 ok. 20.05 **Dyskusja Festiwalowa (spotkanie z artystami) – TEATR FORMY**
 (MDK w Radomsku, ul. Brzeźnicka 5)
 21.00-22.00 **TEATR CINEMA (Michałowice) *Re/Mix/P.B.*****
 (ŁDK, sala 6, ul. Traugutta 18)
 ok. 22.05 **Dyskusja Festiwalowa (spotkanie z artystami) – TEATR CINEMA**
 Prowadząca: dr Magdalena Hasiuk-Świerzbńska (ŁDK, sala 6, ul. Traugutta 18)

3 grudnia / December

- 12.00-13.10 **TEATR CALIFORNIA (Łódź) *Baranek ****
 (ŁDK, sala 6, ul. Traugutta 18)
 ok. 13.15 **Dyskusja Festiwalowa (spotkanie z artystami) – TEATR WEWNĘTRZNA EMIGRACJA**
Dyskusja Festiwalowa (spotkanie z artystami) – TEATR CALIFORNIA
 Prowadząca: Agnieszka Piasecka (ŁDK, sala 221, ul. Traugutta 18)
 14.30-16.30 **MONIKA KOKOSZYŃSKA *Polish Master / bez tytułu***
 (GALERIA FF, ul. Traugutta 18)
 17.00-18.00 **TEATR DADA VON BZDŮŁÓW (Gdańsk) *Duety Nieistniejące***
 (Teatr im. S. Jaracza, Scena Kameralna, ul. Jaracza 27)
 ok. 18.05 **Dyskusja Festiwalowa (spotkanie z artystami) – TEATR DADA VON BZDŮŁÓW**
 Prowadząca: Paulina Iliska (Teatr im. S. Jaracza, Scena Kameralna, ul. Jaracza 27)
 19.00-20.00 **TEATR FORMY (Wrocław) *Pandora ****
 (ŁDK, sala 6, ul. Traugutta 18)
 ok. 20.05 **Dyskusja Festiwalowa (spotkanie z artystami) – TEATR FORMY**
 Prowadząca: Paulina Iliska (ŁDK, sala 6, ul. Traugutta 18)
 21.30-22.50 **TANZTHEATER DEREVO (St. Petersburg / Dresden) *Mephisto Waltz***
 (Teatr V6, ul. Żeromskiego 74/76)

4 grudnia / December

- 14.00-15.40 **TEATR ARKA (Wrocław) *Świątynia. Dybuk – legendy żydowskie ****
 Prowadząca: Agnieszka Piasecka (ŁDK, Duże Kino, ul. Traugutta 18)
 ok. 15.50 **Dyskusja Festiwalowa (spotkanie z artystami) – TEATR ARKA**
 (ŁDK, Duże Kino, ul. Traugutta 18)
 17.00-18.00 **RADYKALNA FRAKCJA MEDIALNA MAZUT (Poznań) *NITRO 002***
 (ŁDK, sala 6, ul. Traugutta 18)
 ok. 18.05 **Dyskusja Festiwalowa (spotkanie z artystami) – RFM MAZUT**
 Prowadząca: Józefina Halina Bartyzel (ŁDK, sala 6, ul. Traugutta 18)
 20.00-21.00 **TANZTHEATER DEREVO (St. Petersburg / Dresden) *Improvisation Anton & DEREVO***
 PREMIERA
 (Teatr V6, ul. Żeromskiego 74/76)
 ok. 21.05 **Dyskusja Festiwalowa (spotkanie z artystami) – ANTON ADASSINSKI / DEREVO**
 Prowadząca: Józefina Halina Bartyzel (Teatr V6, ul. Żeromskiego 74/76)
 ok. 22.00 **Zakończenie Łódzkich Spotkań Teatralnych 2011**
 (Teatr V6, ul. Żeromskiego 74/76)

W imieniu Łódzkiego Domu Kultury, po raz kolejny zapraszam do *innego* Teatru. Widz współtworzy ten teatr na równych prawach z artystami.

Po raz pierwszy pojawi się nurt *Debiuty na ŁST* – te spektakle trzeba po prostu zobaczyć. Po raz drugi Łódzkie Spotkania Teatralne są *projektem artystycznym prezentującym różne dziedziny teatru i tańca*. Po raz czwarty z rzędu nasze starania doceniło Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Proponujemy Państwu kilkanaście spektakli z ponad 150 zgłoszeń, które napłynęły do nas z całej Europy. Chcielibyśmy pokazać więcej... zwłaszcza spektakli z zagranicy. Może za rok? Konsekwentnie dbamy o *poziom* i *jakość* oraz o Państwa wygodę. Spektakl, rozmowa, czas na refleksję. To przyświecało nam podczas przygotowywania tegorocznej edycji. Każdy znajdzie coś dla siebie...

Artyści, których zaprosiliśmy do Spotkania z Państwem, mogą Was rozbawić, wprowadzić w zakłopotanie, zachwycić, zaskoczyć, a w rozmowie opowiedzieć, *co myślą na temat współczesnego świata*, mogą się *odkryć* przed Wami jako ludzie – tacy jak Wy.

Czy teatr jest ważny? Czy może Nas zmienić? Na to pytanie będziecie mogli sobie odpowiedzieć 4 grudnia. Tradycyjnie – dziękuję Wszystkim, którzy pomogli nam przygotować tegoroczną edycję.

Marcin Wartalski
Dyrektor ŁST

Once again, in the name of Łódzki Dom Kultury I have an honor to invite you to *the other* Theatre. Spectator co-create this theatre on equal law with artists.

For the first time will appear set *Debuts on LTM* – simply, it is necessary to see these spectacles. For the second time Lodz Theatrical Meetings are artistic project which presents *different domains of theatre and dance*. For the forth time the Ministry of Culture and National Heritage has appreciated our efforts. We suggest you several spectacles from over 150 applications, which have flowed in for us from all over Europe. We would like to show more... especially spectacles from foreign countries. Maybe next year? Consequently we take care of a *standard* and *quality* and of course about your convenience. Spectacle, conversation, time for reflection. It was important for us during preparation of this year's edition. Everyone will find something for oneself...

Artists which we have invited for meeting with you, can amuse and charm you, surprise you but in conversation also tell *what they think about contemporary world*, they can *open up* in front of you as people the same as you.

Is Theatre important? Can change us? You can answer this question on 4th of December. Traditionally – I would like to thank all which helped to prepare this year's edition.

Marcin Wartalski
Director LST

SPIS TREŚCI CONTENTS

2 Program

MARCIN WARTALSKI Wstęp / Introduction 3

5 MONIKA KOKOSZYŃSKA Polish Masters / Bez tytułu (Without title)

12 SZTUKA CIAŁA

14 TEATR WEWNĘTRZNA EMIGRACJA

TEATR PORYWACZE CIAŁ 16

TEATR FORMY 18

TEATR CINEMA 20

23 TEATR CALIFORNIA

24 TEATR DADA VON BZDÜLÖW

26 TANZTHEATER DEREVO

29 TEATR ARKA

RADYKALNA FRAKCJA MEDIALNA MAZUT 32

DYSKUSJE FESTIWALOWE 35 FESTIVAL DISCUSSIONS
spotkania z artystami meetings with artists

TEATRY I SPEKTAKLE 41 THEATERS AND PERFORMANCES ŁST 1992-2010

MAPA Z MIEJSCAMI PREZENTACJI / MAP WITH PLACES OF PRESENTATIONS 50

51 PODZIĘKOWANIA DLA / THANKS TO

BIURO FESTIWALOWE I KLUBY FESTIWALOWE 52 FESTIVAL OFFICE AND FESTIVAL CLUBS

MONIKA KOKOSZYŃSKA

Monika Kokoszyńska – absolwentka PWSFTiT w Łodzi, Wydział Operatorski i Realizacji Telewizyjnej, specjalność fotografia. W swojej twórczości na równi korzysta ze stylu inscenizacyjnego, jak i fotoreportażu. Głównym bohaterem oraz tematem w jej dotychczasowej twórczości jest Inny oraz jego relacja z otoczeniem. Skupia się na mechanizmach normalizujących i wytwarzających pożądane społecznie osobowości i zachowania. Interesuje się też zagadnieniami związanymi z tożsamością człowieka zarówno tą kulturową, jak i seksualną. Ostatnio zajmuje się też pisaniem reportaży, które publikuje w prasie ogólnopolskiej. Mieszka i pracuje w Bydgoszczy.

Monika Kokoszyńska – graduate of the Film School in Lodz, Department of Cinematography and Television, specializing in photography. In his work on a par with the style of staging uses as well as photojournalism. The main character and theme in her current work is another, and his relationship with the environment. It focuses on the mechanisms of normalization and producing socially desirable personality and behavior. Also interested in the issues of human identity of both the cultural and sexual. Recently engaged in a writing reports, which shall publish in the national press. Lives and works in Bydgoszcz.

Polish masters / Bez tytułu (Without title)

Wystawa towarzysząca ŁST 2011 / Exhibition concomitant ŁST 2011

czynne / open:

1 grudnia / December 17.00-18.00

2 grudnia / December 14.00-15.30

3 grudnia / December 14.30-16.30

Rozszywanie płci. Fotografie Moniki Kokoszyńskiej. Kiedy zaczynałam pisać niniejszy tekst, przez media właśnie przelewała się pierwsza (bo zapewne nie ostatnia) fala zdumienia, zgorszenia i oburzenia wywołanego tym, że posłanką na Sejm RP została osoba transseksualna. Owo zamieszanie wywołały nie poglądy polityczne Anny Grodzkiej czy program jej, bądź ugrupowania, z list którego startowała – ale to, że ujawniła fakt zmiany płci, podważyła ów święty dla wielu binaryzm, który stanowi niezbywalną i zdawałoby się niezmienną podstawę tożsamości. Nieskrywana niechęć, bijąca z komentarzy, pozwala zgadywać, że moment, w którym płeć traci status stabilnego określenia, niektórym jawi się jako śmiertelne zagrożenie dla uporządkowania świata, który przestanie być bezpiecznym i zrozumiałym miejscem. Owym momentem, wywracającym na nice dotychczasowy porządek, nie jest jednak chwila, w której zmiana okazuje się możliwa, a ta, w której zaczynamy o niej mówić, wprowadzamy w przestrzeń publiczną, kiedy nieoczywiste stają się utarte kategorie, kiedy wreszcie ujawnia się, że to, w co wierzyliśmy, to nie zawsze spójna konstrukcja. Tylko dopóki obcy siedzi w szafie, *status quo* może zostać utrzymane.

Fotografie Moniki Kokoszyńskiej nie zdradzają rewolucyjnych aspiracji, nie są elementem walki politycznej czy kampanii społecznej – wyraźnie zastrzega autorka. Pokazują jednak te same pęknięcia, z którymi spotkać się mogliśmy przy okazji reakcji na wybór Anny Grodzkiej, te same miejsca nadszarpnięcia szwów. Tożsamość – to w tej perspektywie konstrukcja, chybotliwa, niejednoznaczna, zmienna i uszyta z nie zawsze pasujących do siebie materiałów, mówi nam Kokoszyńska.

Kiedy płeć staje się spektaklem

Do pierwszego z prezentowanych cykli, *Polish Masters*, pozowały dziewczyny z drag kingowej grupy Da Boyz. Drag – to crossdressingowy spektakl, przebieranka, ale też przerysowane odgrywanie ról, które na co dzień pełniimy. Bywało dobrze wydzielonym z codziennego życia elementem teatralnej konwencji, bywało występkiem, zagrożonym najwyższymi karami jako odstępstwo od surowych religijnych zasad. Wydobyla na jaw sztuczność kategorii, w które uparcie się próbujemy wpisać, pokazuje zawodność marzeń o stałej, niezmiennej i raz ustalonej tożsamości. Najczęściej owa dekonstrukcja dotyka płci – która nagle staje się zbiorem znaków, które każdy może przywdziać – zachowań i gestów, które każdy może odegrać. Drag queen i drag king, odpowiednio bardziej kobieca i bardziej męski niż ktokolwiek z publiczności, oboje nadpruwają szwy, którymi nasze identyfikacje były do tej pory spinane. Drag to zatem gest rebelii (silniejszej bodaj w przypadku drag kings, które z pozycji kobiet, przypisanych przecież przez patriarchat do ról biernych, uległych, odgrywają i rozmontowują męskość dominującą), rebelii wobec narzuconej (hetero)normatywności.

W precyzyjnie zaaranżowanych *Polish Masters* Kokoszyńska chwytą ową zabawę w przebieranki i męskość *in statu nascendi*. Pełne pewności siebie pozy, wyzywające gesty, zarost, ciemne okulary i konfrontacyjne, bezczelne spojrzenie – tyle wystarczy, by na potrzeby sesji zdjęciowej odegrać męczyznę. Może być odziany w dres lub garnitur, ornat lub kamizelkę, rockandrollowy mundurek lub strój roboczy. Może stać obok samochodu, tkwić w zagraconym biurze, siedzieć w pokoju z narodową flagą i konterfektem papieża na ścianie, prężyć się w siłowni czy studiu nagraniowym, rozwalać na kanapie w klubie gogo, albo łagodnie spoglądać z zakrytą. Stereotypowa męskość, jak mówi autorka, panoszy się wszędzie i przybiera różne, choć w gruncie rzeczy podobne formy. Scenografia jest jednak takim samym patchworkiem jak rola, w którą wpisują się modelki; składa się z wielu pstrokatych elementów, lepiej lub gorzej do siebie przystających. Taką też patchworkową metodą, idealnie oddającą charakter portretowanego zjawiska,

pracowała fotografka, montująca fragmenty upozowanych, wystylizowanych zdjęć, by stworzyć jedną, spiętą w całość przestrzeń.

Przestrzeń, co istotne, zamieszkiwaną przez polskiego mężczyznę. *Polish Masters* to bowiem polskie stereotypy, identyfikacje zbudowane z rekwizytów znalezionych najdalej na sąsiednim podwórku. Flaga wisząca obok Papieża Polaka oddaje to bodaj najlepiej, ale i w innych obrazach można dopatrzeć się tego, co na co dzień widzimy na ulicach. Dziewczyny zatem nie tylko grają męskość – to także męskość po polsku, może nawet polskość, wyznaczana przez dające się wychwycić, przyszpilić i przedrzeźnić składowe, rozpięte między symbolami państwowości a dewocyjnym kiczem. Nie istnieje coś takiego, jak męskość w ogóle; ów wzór zawsze jest uwarunkowany lokalną historią, zwyczajami, dominującą religią itd.

Warto jeszcze odnotować, że w świecie *Polish Masters* niepoślednią rolę odgrywają kobiety. Rola ta zdaje się jednak dość fantazmatyczna – mamy plakaty z roznegliżowanymi paniami, kalendarze, cycaty kubek w biurze, malunek na kabinie tira, wreszcie zdjęcie związanej dziewczyny nad kanapą fotografa. Kobieta sprowadzona zostaje tu wyłącznie do epatującego seksualną otwartością i podległością ciała; jej fizyczna obecność ogranicza się przecież do stóp tancerki w klubie gogo, które oplecione są wysoko wokół rury. W tym wszystkim, na jednej ze ścian mającej fotografię rodzinne, przewrotnie punktując wpisaną w ów świat hipokryzję. Kokoszyńska w ten sposób zdaje się wskazywać podstawowe mechanizmy polskiego patriarchy, reguły kontraktu płci, którym naznaczone są jednakowo przestrzeń, jak i konstrukcje tożsamościowe, którymi żyjemy.

Twarzą w twarz z niesamowitym

O ile *Polish Masters* wyrasta z fascynacji przebieranką, jest próbą rozpoznania, zrozumienia nieznanego terenu, o tyle drugi cykl – *Bez tytułu* – konfrontuje widza z niemal ascetyczną niesamowitością. Znika radosna feeria, rozbuchanie kolorów i rekwizytów, znika przerysowanie i kicz. Zostają nagie ludzkie ciała; ludzkie, bo przecież nie jednoznacznie męskie czy jednoznacznie kobiece. Patrzą na nas tajemnicze twarze, pozbawione imion, nazwisk, dat urodzenia, jakichkolwiek innych śladów osobistej historii. Nie mamy nawet koła ratunkowego w postaci tytułu bądź choćby podpisu, modele/modelki są anonimowi, pozbawieni kostiumów czy przedmiotów, które mogłyby umieścić ich na mapie społecznych identyfikacji. Nie wiemy, kim są, skąd pochodzą, co robią i co lubią jeść na śniadanie. Mamy tylko ich twarze. Ile z nich wyczytamy, ile w nich zobaczymy – zależy tylko od nas.

Dziesięć portretów, dziesięć postaci, dziesięć zagadek. Żadnych przyklepionych uśmiechów, żadnych zalotnych gestów, żadnych pewnych siebie póz – raczej ciekawość, może zagubienie, nieraz otwartość, czasem czająca się w spojrzeniu, głęboko skrywana rozpacz. Twarzy nie zasłania makijaż, policzkom życia nie nadaje róż, warg nie zdobią krzykliwe kolory. Skóra modeli / modelek jest nienaturalnie wręcz jednolita, na jasnym, chłodnym tle ta nienaturalność zostaje dramatycznie spotęgowana, nabiera niepokojącego, wręcz trupiego charakteru. Stąd może bierze się owa niesamowitość, jaką emanują zdjęcia; te portrety wydawać się mogą wydarte życiu także na inny, bardziej dosłowny sposób niż proste pozbawienie codziennych masek.

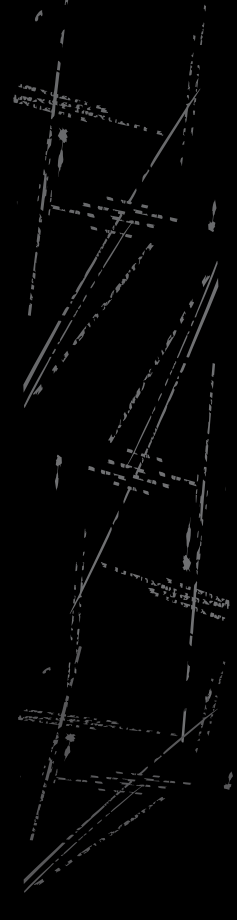
Niesamowitość fotografii rodzi pewną niewygodę, odczuwaną tym silniej, im dłużej wpatrujemy się w anonimowe postaci, lustrując ich ufnie wystawione ku nam twarze. Są obce, bowiem nie noszą znaków, dzięki którym możemy je ulokować w jakimś znanym nam kontekście, uczynić znajomymi. Są nagie, i nagość ową, rezygnację z jakiegokolwiek maski, wystawiają na pokaz. Widz nie może uciec w wygodną ocenę, bo brak

mu jakichkolwiek wskazówek; mógłby próbować podążyć za śladem permanentnego makijażu albo wyregulowanych brwi, skupić się na fioletowej czapce, ale niedaleko go one doprowadzą. Na pewno nie pozwolą uciec od dostrzeżenia płynności identyfikacji, która – pozbawiona oparcia w znanych nam rekwizytach czy gestach – niepokojąco się na naszych oczach rozmywa. Nie ma już przebieranki, swawolnej gry z doskonale opatrzonymi znakami, jest nieznośna, bo nieokreślona, intymność. Nie ma bezpieczniego estetycznego nadmiaru, kempowego dystansu, głośno wyrzeszczanego nie. Jest cisza.

Swoich bohaterów i bohaterki Kokoszyńska próbuje pokazać takimi, jakimi są, zanim nałożą na siebie warstwy skomplikowanych konstrukcji społecznych person. W pewnym sensie w ten sposób dociera do podobnego punktu, co w pierwszym cyklu – o ile bowiem w *Polish Masters* pokazuje, jak można wywrotowo zacytować normę, tu wydobywa momenty, które swoim niedookreśleniem owej normie się wymykają, jednocześnie ją kwestionując. Tak drag kings, jak osoby transseksualne / transgenderowe naruszają jakże wryty w powszechną świadomość binaryzm, który każe widzieć w osobach przekraczających granice wyznaczone sztywną normą śmiertelne dla niej zagrożenie. Którym w istocie, przyznać trzeba, są – pokazują bowiem, że można zachwiać hegemoniznością owej normy, że być może nie jest ona tak uniwersalna, tak wszechobowiązująca i tak nienaruszalna, jak chciano by wierzyć.

Dagmara Rode

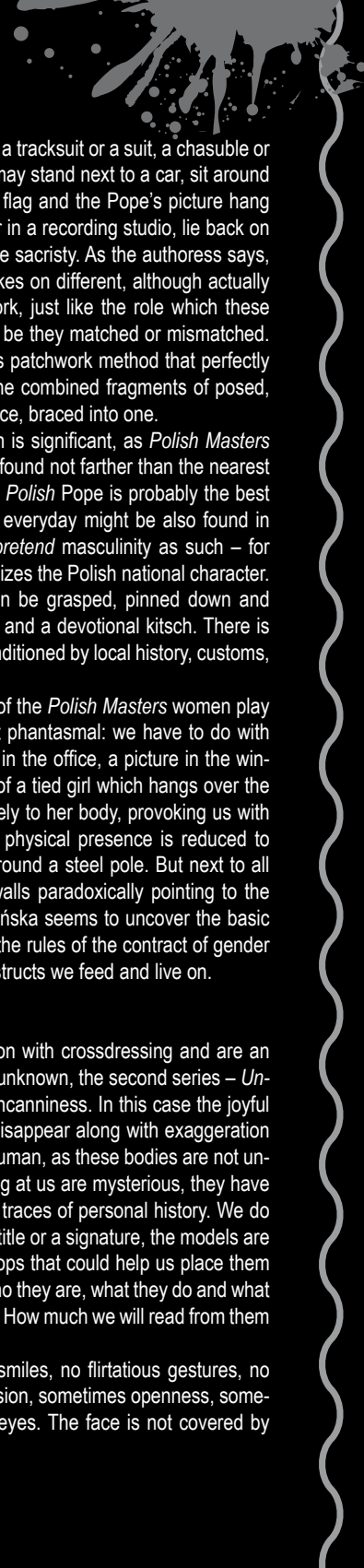
The Unsewing of Gender. Photographs by Monika Kokoszyńska. When I started writing this text the media were flooded by the first (as it is probably not the last) wave of astonishment, outrage and indignation caused by the fact that a transsexual person became a member of the Polish parliament. The affair was not triggered by Anna Grodzka's political views, her political programme or the programme of the political party she was running for, but because she admitted that she has changed her sex and because she undermined the binarism which many people hold sacred and which forms an indispensable and unchangeable, as it would seem, foundation of identity. Outright hostility of which these comments reek lets's us suspect that the moment sex loses its status of a stable term it begins to appear to some people as a deadly threat to the order of the world which will then cease to be a safe and comprehensible place. The moment which turns old order upside down, however, is not the moment when change appears possible; it is rather the moment we start talking about it, the moment when we introduce the problem into the public sphere, when standard categories become unobvious, and finally when it turns out that what we used to believe is not always a coherent structure. Only until the stranger remains in the closet can the *status quo* be preserved.

Monika Kokoszyńska's photographs do not seem to have any revolutionary aspirations, they are not elements of a political struggle or a social campaign - the authoress makes this clear. Nevertheless her works display the same wounds that have been inflicted in reaction to Anna Grodzka's parliament election - the seams have been ripped apart in the same places. Kokoszyńska tells us that identity from this perspective is an unstable, ambiguous construction, changeable and sewn from pieces of fabric that do not always match.

When gender becomes a spectacle

The models sitting for the first of the series presented here, entitled *Polish Masters*, were the girls from a drag king group called Da Boyz. Drag is a crossdressing spectacle, a masquerade, but also an exaggeration of the roles we ordinarily play. It used to be an element of theatrical convention, clearly separated from everyday life, it used to be a depravity threatened by the heaviest kinds of punishment as a deviation from severe religious standards. It reveals the artificiality of the categories into which we persistently try to inscribe ourselves and shows the fallibility of dreams about a stable and unchangeable identity defined once and for all. Usually this kind of deconstruction embraces sex and gender which suddenly become a set of signs that anybody can put on, a set of behaviours and gestures that can be imitated by anyone. Drag queen and drag king, respectively more womanly and more manly than anyone in the audience both start tearing those stitches which have ensured our identification up till now. Therefore drag is a gesture of rebellion (probably stronger in the case of drag kings who imitate and deconstruct dominating masculinity from the position of women whom the patriarchal social system gave passive and submissive roles) – rebellion against the culturally imposed (hetero)normativity.

In the carefully staged *Polish Masters* Kokoszyńska catches this game of dressing up and masculinity in *statu nascendi*. Self-confident poses, provoking gestures, facial hair, dark glasses and a challenging, rude look – this is enough to get disguised as a man

during a photographic session. He may be dressed in a tracksuit or a suit, a chasuble or a vest, a rockandroll uniform or working clothes. He may stand next to a car, sit around a messy office, sit in some room where the national flag and the Pope's picture hang on the walls, he may tense his muscles in the gym or in a recording studio, lie back on the couch in a go-go club or stare softly back from the sacristy. As the authoress says, stereotypical masculinity prevails everywhere and takes on different, although actually similar forms. However, set decoration is a patchwork, just like the role which these models take on, it is built of a lot of garish elements, be they matched or mismatched. And Kokoszyńska the photographer used exactly this patchwork method that perfectly renders the nature of the portraited phenomenon; she combined fragments of posed, stylized photographs in order to create a singular space, braced into one.

This space is inhabited by the Polish male – which is significant, as *Polish Masters* means Polish stereotypes, identities built from props found not farther than the nearest backyard. The flag hanging next to the picture of the *Polish Pope* is probably the best example, although things we can see in the streets everyday might be also found in other photographs. Thus the girls not only *play* or *pretend* masculinity as such – for their masculinity is Polish and perhaps it even symbolizes the Polish national character. This masculinity possesses certain features that can be grasped, pinned down and mocked, stretched between the symbols of the state and a devotional kitsch. There is no masculinity as such; for this equation is always conditioned by local history, customs, the dominating religion etc.

It might also be worth mentioning that in the world of the *Polish Masters* women play a quite important role. However, it seems somewhat phantasmal: we have to do with posters of undressed women, calendars, a *titty* mug in the office, a picture in the window of a truck cabin and finally with the photograph of a tied girl which hangs over the photographer's couch. A woman here is reduced solely to her body, provoking us with sexual openness and subordination; in fact, female physical presence is reduced to the dancer's feet in the go-go club, entwined high around a steel pole. But next to all this some family photographs loom on one of the walls paradoxically pointing to the hypocrisy inherent to this world. In this way Kokoszyńska seems to uncover the basic mechanisms of the Polish patriarchal social system, the rules of the contract of gender which marks both space and those identification constructs we feed and live on.

Face to face with the uncanny

While the *Polish Masters* spring from the fascination with crossdressing and are an attempt to explore and understand terrain previously unknown, the second series – *Untitled* – confronts the viewer with an almost ascetic uncanniness. In this case the joyful spectacle and the garishness of colours and props disappear along with exaggeration and kitsch. We are left with the naked human body; human, as these bodies are not unambiguously masculine or feminine. The faces looking at us are mysterious, they have no forenames, surnames, dates of birth or any other traces of personal history. We do not even have at our disposal such a lifesaver as the title or a signature, the models are anonymous, they wear no costumes and carry no props that could help us place them on the map of social identification. We do not know who they are, what they do and what they like to eat for breakfast. We only have their faces. How much we will read from them and how much we will see depends solely on us.

Ten portraits, ten figures, ten riddles. No artificial smiles, no flirtatious gestures, no self-confident poses – rather curiosity, perhaps confusion, sometimes openness, sometimes deeply hidden despair, lurking in the model's eyes. The face is not covered by

make-up, no rouge gives life to the cheeks, lips are not adorned by bright colours. The skin of the models is, in fact, unnaturally alike and against the pale, cool background this unnaturalness is dramatically amplified, it gains an unsettling, almost a cadaverous character. Perhaps this is where the uncanniness of these pictures comes from; these portraits may seem to be torn away from life also in a different, more literal way than as the simple taking off of everyday masks.

The uncanniness of these photographs causes a certain discomfort which intensifies the longer we scrutinize these anonymous figures and study their faces, trustfully turned our way. They are strange, alien, because they do not display those signs thanks to which we could locate them in some context known to us and make them familiar. They are naked and they put this nakedness, this renouncement of all kinds of masks, on display. The viewer is unable to escape into a comfortable evaluation or judgment because he does not have any clues; he could try to follow the trace of permanent make-up or adjusted eyebrows, concentrate on a violet cap, although these features will not take him far. And they certainly will not let us refrain from noticing the fluency of the process of identification which turns disturbingly misty before our very eyes when it is deprived of support in the form of props or gestures which we know. There is no crossdressing, no wanton game with the signs we all know so well – there is only an unbearable – because indeterminate – intimacy. There is no safe, aesthetic excess, no *camp* distance, no loudly shouted *no*. There is silence.

Kokoszyńska tries to show her heroes and heroines such as they are, before they have put on layer after layer of complex constructions of the *social* personae. One could say that in this way she reaches a similar point as in the first series – since if *Polish Masters* demonstrate how it is possible to quote a norm in a subversive way, here Kokoszyńska stresses those moments that escape this very norm and question it at the same time. Both drag kings and transsexual / transgender people upset the binarism so deeply imprinted in our consciousness which tells us to see a deadly threat in those who transgress the limits set by some stiff norm. And let us admit it: they are a deadly threat to the norm in question since they show that its hegemony may always come undone and that perhaps it is not as universal, as unanimously obeyed and as untouchable as most people would like to believe.

Dagmara Rode

SZTUKA CIAŁA (Warszawa)

Izabela Klimowicz

tel. / phone + 48 502 521 519

Katarzyna Markowska

tel. / phone + 48 601 097 503

Joanna Płóciennik

tel. / phone + 48 783 368 076

e-mail: info@kobietakalendarz.pl

www.kobietakalendarz.pl

Grupa powstała w październiku 2010 z inicjatywy Katarzyny Markowskiej i Joanny Płóciennik, które zaprosiły do współpracy opiekunkę projektu – Ewelinę Ciszewską oraz znajome aktorki. Bezpośrednią inspiracją do powstania Kobiety Kalendarz było doświadczenie przestrzeni klubu 5-10-15, istniejącego w Warszawie do 2010 roku w kamienicy przy ul. Mokotowskiej. Różnorodność pomieszczeń i ich klimat sprawiały, że w każdym z nich odwiedzający mimowolnie czuł się kimś innym, nowym, obcym. Tak pojawił się pomysł przedstawienia kobiety w wielu odsłonach, zwiedzanie jej zakamarków jak kolejnych sal w galerii sztuki współczesnej. Kolejnymi inspiracjami stały się sztuki plastyczne (Marina Abramović, Tim Walker), teatr pantomimy i ruchu, ale przede wszystkim indywidualne rozumienie tematu kobiecości.

Group emerged in October 2010 from initiative of Katarzyna Markowska and Joanna Płóciennik, which invited for cooperation protectress of project – Ewelina Ciszewska and other familiar actresses. Direct inspiration for creating Woman Calendar was the experience of area of the club 5-10-15, which had been existing in Varsaw till 2010 in apartment-house at Mokotowska street. Diversity and climate of this accomodations caused, that in all of them visitor involuntary felt like the other, new, foreign. So has appeared the idea of presentation of woman in many scenes, touring of her recess as next hall in gallery of modern art. Fine arts became the next inspirations (Marina Abramović, Tim Walker), pantomimical and movement theatre, but first of all, individual awareness of theme of femininity.

Instalacja teatralna Kobieta Kalendarz #1. Ekspozycja **/ Theatrical Instalation Woman Calendar # 1. Exhibition**

opieka artystyczna / artistic custody: Ewelina Ciszewska

aktorki / actresses: Agata Brzozowska, Ewelina Grzechnik, Izabela Klimowicz, Katarzyna Markowska, Joanna Płóciennik, Katarzyna Śliwińska

muzyka / music: Sambor Dudziński

produkcja / production: Fundacja Sztuka Ciała

czas trwania / duration time: 45 min.

premiera / premiere: 2010 r.

**Kobieta Kalendarz to inicjatywa twórcza
artystek zajmujących się szeroko rozumianym
teatrem ruchu.**

Kobieta Kalendarz # 1. Ekspozycja to narracje różnych obliczy, znaczeń sensów i bezsensów społecznie konstruowanych i uprawomocnianych kobiecości. Patrzymy w napięciu na kobiety z krwi i kości, których piękno gubi się w iluzji siły i fasadzie wolności, kobiety spętane powtarzalnością, krzątaństwem domowym, bytem... bez bycia. Ich somnambuliczne trwanie wpisane jest w wyświechtane społeczno-kulturowe skrypty, konwenanse, oczekiwania roli (gender). W tym półśnie każda próba buntu, krzyku, zdziwienia tylko rozkręca jeszcze i przyspiesza spiralę powtarzalności...

Kobieta Kalendarz # 1. Ekspozycja to lustro, w którym odbijają się wielobarwne kobiece tożsamości, zawsze jednak otulone nakazami fizjologii/biologii, społeczną kanalizacją, mdlącą zapowiedzią akceptacji. Pod taką gryzącą pierzynką zaciera się granica między potrzebą własną a potrzebą wywołaną, między dramatem a tragicomedią kobiecego życia, między pragnieniem wolności a kuszącą perspektywą złożenia z siebie ofiary na ołtarzu społecznych (niepewnych) oklasków...

Kobieta Kalendarz # 1. Ekspozycja uwodzi siłą i jasnością przekazu, szokuje histerycznym nie-szczęściem kobiet, ale przede wszystkim zatrzymuje widza między pytaniem a odpowiedzią:

co w codziennych scenariuszach kobiecości jest naturą a co kulturą...

co wolnością a co słodko-gorzką niewolą...

co nobilitacją a co infamią...

**Woman Calendar is crative initiative of artists whcich deal with widely
understood theatre of movement.**

Woman Calendar # 1. Exhibition shows different narrations of significant meanings and nonsenses of constructed and implemented femininity. We look on women from blood and bones, which beauty is to be lost in illusion of power and façade of freedom, tied up with repeatability, comings and goings, living... without being. Their somnambulist persistence is inscribed into hackneyed cultural scripts, conventions, expectations of roles (gender). In this semi-dream each attempt of revolt, scream, astonishment speeds up only the spiral of repetition...

Woman Calendar # 1. Exhibition is a mirror, in which reflect multicoloured woman's identities, always with precepts of physiology/biology, social sewerage, vague presage of acceptance. Under such a biting cover the outlines are blurred, between personal and evoked requirement, between drama and tragicomedy of woman's life, between lust of freedom and tempting perspective of sacrificing oneself on altar of social (hesitant) applause...

Woman Calendar # 1. Exhibition seduces with power and clear message, it shocks hysterical fatality of women, but first of all detains spectator between question and answer: what in daily scripts of everyday femininity is nature and what is it culture... what freedom and sweetly-bitter captivity... what ennoblement and what infamy...

TEATR WEWNĘTRZNA EMIGRACJA (Łódź)

kier. art. / art. dir. Kinga Zajdel-Karasińska
Śródmiejskie Forum Kultury – Dom Literatury, ul. / str. Roosevelta 17,
90-056 Łódź
e-mail: sfk.domliteratury@gmail.com
www.forum-kultury.pl

Zespół powstał w ŚFK – DL w Łodzi kilka lat temu. Cechą charakterystyczną dla tego Teatru jest współpraca z innymi łódzkimi zespołami, m.in. Teatrem California, Teatrem Tańca PRO, Grupą Teatralną *Dziewięciśł*. Tworzą go łódzcy studenci. W swojej pracy sięgają po współczesną literaturę, tworząc na jej bazie autorskie spektakle, wobec których nie można przejść obojętnie.

Group was established in ŚFK – DL in Lodz several years ago. The characteristic feature for this Theatre is cooperation with others Lodz groups, for example California Theatre, Dance Theatre PRO, Theatrical Group *Dziewięciśł*. It is being created by Lodz students. They borrow inspiration from contemporary literature, creating on its base author spectacles – in relation to which it is not possible to proceed indifferently.

Dzień przed jutrem

najlepsze przedstawienie teatru niezawodowego
w województwie łódzkim w 2011 r. /
the best spectacle of unprofessional theatre in a province of Lodz in 2011.

Spektakl na motywach powieści Kazuo Ishiguro *Nie opuszczaj mnie* i scenariusz Alana Benetta *The History boys*. / Spectacle on motives of novels by Kazuo Ishiguro *Do not leave me* and script of Alan Bennett *The History boys*
reżyseria / direction: Kinga Zajdel-Karasińska i zespół / and group
scenariusz, scenografia / script, stage design: zespół
pomoc scenograficzna: dwie Ewy z ASP w Łodzi / two Ewa's from ASP in Lodz
pomoc choreograficzna / choreographic help: Katarzyna Jędrzejkiewicz
muzyka / music: Chór Zespołu Pieśni i Tańca Mazowsze Kołysanka / The Song and Dance Mazowsze Group Choir Kołysanka (Lullaby) Michael Jackson Thriller
występują / cast: Anna Jankiewicz (Alicja), Natalia Perek (Anastazja), Magdalena Siek (Anita), Agata Staroń (Aniela), Piotr Maszorek (Andrzej), Kinga Karasińska (Panna Lucy / Mrs Lucy)
czas trwania / duration time: 70 min.
premiera / premiere: czerwiec / June 2011 r.

Dla określonego rodzaju artysty powaga stanowi imperatyw łączący problemy estetyczne z etycznymi – John Maxwell Coetzee.

Nie bez powodu to właśnie zdanie przykleiło się do mnie po spektaklu Wewnętrznej Emigracji. Ponieważ znam powieść Ishiguro, nie było dla mnie tajemnicą to, co być może dla innych widzów stanowiło element zaskoczenia. Najbardziej więc chyba ciekawił mnie etyczny aspekt tej historii i jego sceniczny wymiar. Bohaterów poznajemy w szkole kiedy w ukryciu palą ukradzionego papierosa. Zwykła szkoła, prawda? Bo któż z nas, choć raz, nie popalał na boisku czy w ubikacji... Potem lekcja, dziwna, to prawda, ale przecież szkoły są różne. I wreszcie moment, w którym uczniowie poznają swoją przyszłość, swoje prawdziwe przeznaczenie. I nagle ze zwyczajnych uczniów stają się postaciami tragicznymi, zdeterminowanymi przez role, jakie zostały im przypisane. Są klonami, wyhodowanymi, by oddawać swoje narządy. Są inni. Nie z wyboru. Na tę inność zostali skazani.

(...) Nawet drobny gest nabiera nowego znaczenia – zapalony ukradkiem papieros, czytanie zakazanych książek, prowadzenie rozmów na niedozwolone tematy, szukanie pierwowzorów – wszystkie są formą buntu, niezgody na rzeczywistość.

Mam jednak przeczucie, że to spektakl o nas samych, że historia klonów jest tu tylko pretekstem do powiedzenia czegoś więcej o człowieku, jego emocjach i wrażliwości.

Będziesz malarką, to będzie ręka malarki – zdanie, które pozwala bohaterom zachować godność a dla mnie jest pointą tego spektaklu.

ŁÓPTAK 2/2011

For definite kind of artist gravity presents imperative which connect esthetical and ethical problems – John Maxwell Coetzee.

Not without reason exactly this sentence struck me after spectacle of Internal Emigration. Because i know the novel of Ishiguro it was not a secret for me, what for other spectacors could be surprising. Mostly I was interested in ethical aspect of that story and its stage dimension. We get to know heroes in school when they smoke in concealment stolen cigarette. Ordinary school, is in it? Who from us, only once, didn't try to smoke on sports field or toilet...

Then lesson, strange, it is truth, but schools are yet different And then moment, in wchich pupils learn their future, their genuine destination. And suddenly from ordinary pupils they become tragic forms, determinated by roles that have been attributed to them. They are clones bred to return their organs. They are differen. Not from choice. They have been convicted to this difference.

(...) Even slight gesture swindels new meanings – surreptitiously alight cigarette, reading of banned books , taking conversations on impermissible themes, looking for prototypes, they are all form of rebel, disagreement on reality.

However I have got a presaging, that this spectacle is about us, that history of clones is only a pretext to say something more about human being, his emotions and vulnerability.

You will be a painter, it will be a hand of a painter – sentence, that provides the heroes to mantain dignity and for me is a clue of this spectacle

ŁÓPTAK 2/2011

TEATR PORYWACZE CIAŁ

(Poznań)

adres / address: ul. Folwarczna 29 e / 88, 61-064 Poznań
tel. / phone + 48 695 434 726 / 601 839 524
e-mail: porywaczecial@gmail.com
www.porywaczecial.art.pl

Teatr Porywacze Ciało należy, według zgodnego głosu krytyki i środowiska teatralnego, do najważniejszych niezależnych grup teatralnych w Polsce. W swoich autorskich spektaklach twórcy mierzą się z mitami popkultury, kpią z nich, przedrzeżniają je, a jednocześnie pokazują, jak dalece są przez nie ukształtowani. Z dużą swobodą poruszają się we współczesnej przestrzeni kulturowej, cytują, komentują, przetwarzają obrazy i wątki zaczerpnięte z innych dziedzin sztuki. Zespół od początku działalności podjął próbę czytania nowej rzeczywistości, a jego sposób funkcjonowania jest rezultatem świadomej decyzji o programowo indywidualnym, nie powtarzającym znanych wzorów charakterze twórczości. Teatr wykorzystuje możliwości poetyki teatru alternatywnego, nie podkreśla jednak swojego alternatywnego rodowodu. Tworzą go zawodowi aktorzy, którzy wybrali pracę w teatrze nieinstytucjonalnym.

Teatr Porywacze Ciało

Kidnapers of Bodies Theatre belongs, according to consistent voice of critics and theatrical environment, to one of the most important independent theatrical groups in Poland. In author spectacles artist are trying to measure with myths of pop culture, they mock myths and mimic them and simultaneously show, how far they are formed by them. They easily take up a subject of contemporary culture, cite, comment, transform images and threads drawn from other domains of arts. Group from the beginning of their activity has taken attempt of reading the new reality and its manner of being is a result of conscious decision about individual, not repeating well known exemplars, character of creation. Theatre takes advantages of avant-garde theatre poetics, but it does not underline its alternative origin. It is created by professional actors, which have chosen working in non-institutional theatre.

Kidnapers of Bodies Theatre

Oun

Monodram autorski / author monodrama
reżyseria / direction: Katarzyna Pawłowska, Maciej Adamczyk
występuje / cast: Katarzyna Pawłowska
czas trwania / duration time: 90 minut
premiera / premiere: 2007 r., MALTA FESTIVAL

Przyznam, że najeżyłam się sceptycznie, kiedy Katarzyna Pawłowska, witająca widzów wchodzących do sali, zaczęła przemawiać metatekstem: o tym, jak to miło nas widzieć, jak to ona – artystka – się denerwuje, i że możemy jeść, fotografować, żeby było przyjemnie jak na herbatce. Tak się rozpoczął spektakl OUN (Obwodowy Układ Nerwowy) Teatru Porywacze Ciał. (...) Ale przyjemnie się rozczarowałam. Owszem (...) były emocjonalne bebechy. Ale doprawione zdrową dawką ironii, sprowadzane co i rusz do absurdu za pomocą dziwnych rekwizytów w jeszcze dziwniejszych układach (roślinki w butelkach, kiczowata Calineczka na baterie, ekwipunek nurka-amatora). Były to rekwizyty z muzeum, czy raczej śmietniska wyobraźni, wspomnień, traum, fobii. Bohaterka wyrzucała z siebie lęki przed byciem w grupie dziewczyn plotkujących o chłopakach i kosmetykach. Sugestywnie komunikowała swój uraz do pełnych okrucieństwa bajek. Energia w tym spektaklu pulsowała mocno (swoją drogą motyw przepływu energii między artystką a publicznością też był przedmiotem terapeutyczno-ironicznej obróbki).

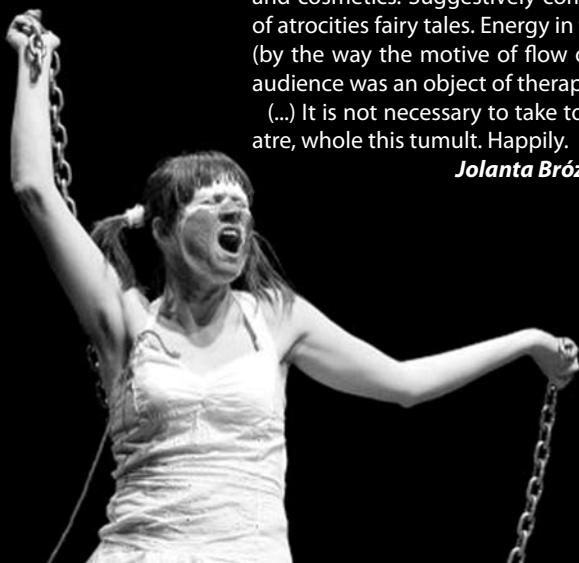
(...) Nie trzeba brać zbyt poważnie – siebie, teatru, całego tego zgjętku. Na szczęście.

Jolanta Brózda Gazeta Wyborcza Poznań

I confess my scepticism by the reason of Katarzyna Pawłowska, who was greeting spectators entering the hall and saying metatext: about that as nicely to see us, as she – as an artist – jitters, and that we can eat, take the pictures, in order to be so nicely here as on a tea. So has been started spectacle OUN (Encyclical Nerve Match) of the Kidnapers of Bodies Theatre. (...) But then I was nicely disappointed. Of course (...) there were emotive moments. But seasoned with healthy dose of irony, reduced to absurd with the help of strange requisites in strange matches (plants in bottles), trashy Thumbelina on batteries, equipment of amateur diver). It were the requisites from museum, or rather from imaginary garbage, memories, traumas, phobia. The main character was throwing out fears from herself, fears of being in a group of girls constantly gossiping about boys and cosmetics. Suggestively communicated her injury for full of atrocities fairy tales. Energy in this spectacle pulsed soundly (by the way the motive of flow of energy between artist and audience was an object of therapeutically-ironic processing).

(...) It is not necessary to take too far seriously – oneself, theatre, whole this tumult. Happily.

Jolanta Brózda Gazeta Wyborcza Poznań.

TEATR FORMY

Józefa Markockiego

TEATR FORMY

(Wrocław)

dyr. art. / dir. art. Józef Markocki
ul. / str. Hallera 15, 53-319 Wrocław
tel. / phone + 48 713 131 011
impresariat
tel. / phone + 48 531 690 324
e-mail: teatrformy01@gmail.com
www.pantomima.pl/glowna.html

Teatr Formy (dawny Współczesny Teatr Pantomimy) istnieje od 1996 r., założony i prowadzony przez Józefa Markockiego, który wyrósł z Wrocławskiego Teatru Pantomimy i szkoły Mistrza Henryka Tomaszewskiego. Wszyscy członkowie zespołu są zawodowymi aktorami, a formacja, jaką tworzą, wyrasta z tradycji polskiego mimu zbiorowego.

Interesuje ich współczesność i człowiek teraźniejszy – z tym, co go spotyka, drażni, wzrusza czy przeraża. Aby opowiadać o doświadczeniach homo sapiens XXI wieku, ale i o odwiecznych zmaganiach ideałów z ludzką niedoskonałością, Józef Markocki sięga po inspiracje literackie, a także po wspólne wielu kulturom mity i legendy.

Operując międzynarodowym językiem gestu nie wymagającym tłumacza, z dużym powodzeniem gości na festiwalach w kraju i za granicą, między innymi w krajach takich jak: Japonia, Włochy, Francja, Hiszpania, Holandia, Belgia, Szwecja, Białoruś, Rosja, Ukraina, Iran, Gruzja, Czechy, Słowacja, Austria, Węgry.

Form Theatre (former name the Contemporary Pantomime Theatre) has existed since 1996; it was founded and managed by Józef Markocki, who grew from The Wrocław Pantomime Theatre and the school of Master Henryk Tomaszewski. All the members of the group are professional actors creating a formation, which draws inspiration from the Polish school of group mime. The Theatre has its own unique style and form. It uses different movement forms from classical mime to classical and modern dance to drama theatre. They are interested in present time and human – with all that meets, irritates, touches and terrifies him. To talk about the experiences of homo sapiens of the twenty-first century, but also about the eternal struggle of ideals with human imperfection, Józef Markocki reaches for literary inspiration, as well as the many cultures of the common myths and legends. Using the international language of gesture, which doesn't require any interpreter, Form Theatre successfully performs on festivals in Poland and countries like: Japan, Italy, France, Spain, Netherlands, Belgium, Sweden, Belarus, Russia, Ukraine, Iran, Georgia, Czech Republic, Slovakia, Austria, Hungary.

Pandora

Spektakl powstał na kanwie utworu
/ spectacle based on *Wariat i zakonnica* wg S. I. Witkiewicza.

reżyseria i scenografia / direction and stage design: Józef Markocki
muzyka / music: Job Karma
występują / cast: Józef Markocki, Ewelina Ciszewska, Daniela Kuhr,
Zbigniew Bodzek, Viacheslav Inozemcev, Johannes Stubenvoll
czas trwania / duration time: 60 min.
premiera / premiere: 2011 r.,
w ramach IV edycji Festiwalu Teatru Ruchu we Wrocławiu
/ the fourth edition of Stream Festival Movement
Theatre Festival in Wrocław)

Pandora to spektakl ruchu, pantomimy i tańca będący efektem oryginalnej, owocnej współpracy aktorów z Polski i Niemiec.

Jest współczesną wizją człowieka uwięzionego i uwikłanego w słabości ludzkiej natury. Mityczna puszka Pandory jest zatem nie tylko symbolem niedoli ludzkiej, ale pełni tutaj rolę mikrokosmosu, w którym przyszło nam żyć. Bohaterowie doświadczają siebie również poprzez pryzmat indywidualnego spojrzenia i stają się mocni w swej słabości, która też staje się formą niewoli.

Pandora is a spectacle of movement, mime and dance, which is the effect of original, fruitful cooperation between actors from Poland and Germany.

It is a modern vision of human trapped and entangled in weakness of the human nature. Mythical Pandora's box is not only the symbol of human misery but performs a role of microcosm, in which we live. The characters experience themselves also through the prism of individual view and they become strong in their weakness, which also becomes a form of slavery.

TEATR CINEMA (Michałowice)

kier. art. / dir. art. Zbigniew Szumski

ul. / str. Kolonijna 8,
58-573 Piechowice-Michałowice,
skr. poczt. / post office box 8/1
tel/fax +48 75 / 761 76 16
impresariat / impresario: Katarzyna Szumska
tel. kom. / mobile +48 602 192 270
e-mail: teatr cinema@wp.pl
www.teatrcinema.pl

Teatr Cinema powstał w 1992 roku. Tworzą go zawodowi aktorzy, plastycy i muzycy, którzy pod dyktando Zbigniewa Szumskiego realizują w Michałowicach autorskie spektakle. Cinema ma w swoim dorobku następujące realizacje telewizyjne:

1993 rok – spektakl *Dong* dla II Programu TVP,
1993 rok – mini serialu teatralnego. *Nowa geografia* dla II Programu TVP,
1996 rok – spektakl *Kabaret Olbrzymów. Wieczór I, Kairo* dla TVP Wrocław,
1997 rok – udział w realizacji spektaklu teatralnego *Pan Huczek* dla II Programu TVP (reżyseria Wiesław Hołdys)

The Cinema Theatre emerged in 1992. It is created by professional actors, fine artists and musicians which under board of management of Zbigniew Szumski realize in Michałowice author spectacles. In theatrical output Cinema has following television realizations:

Year 1993 – spectacle *Dong* for II TVP Program,
Year 1993 – mini-theatrical serial. *New geography* for II TVP Program,
Year 1996 – spectacle *Cabaret of giants. Evening and Kairo* for TVP Wrocław,
Year 1997 – participation in realization of theatrical spectacle *Mr Huczek* for II TVP Program (direction Wiesław Hołdys)

Ktoś powiedział, że dziewięćdziesiąt dziewięć procent tego, co mieni się sztuką, sztuką nie jest. Wiem tak dobrze, jak na to, co wiem, że dzieło CINEMA mieści się w tym procencie zarezerwowanym przez sceptyków dla sztuki. W dobrym towarzystwie są tu Mathaler i Kantor (...).

CINEMA to teatr niezwykle: ani dramatyczny, ani pantomimiczny; nie jest teatrem tańca ani sceną muzyczną. Jednocześnie zawiera w sobie wszystkie te gatunki teatralne – i kilka innych. Sam jest gatunkiem teatralnym. Posługuje się niepowtarzalnym zbiorem form ekspresji, od – jeśli uznać to za bieguny – tragedii do kabaretu, od rapsodii do musicalu, od koturnu do akrobatyki. Od płaczu do śmiechu, przez te same ły.

Moje pierwsze myśli o tym teatrze: Przejęcie się istnieniem tajemnicy zjawisk, które wydają się nie mieć tajemnicy. Docieklivość w poszukiwaniu istoty czynności, zwłaszcza banalnej. Docenienie jej urody, bogactwa. Zakamarki naszej wspólnej wyobraźni, jej nisz, do których, jak się wydaje, nikt wcześniej nie zaglądał. Przetworzona na precyzyjne środki wyrazu radość ruchu. Ostatnia styczność psychiki z gestem. Niwelowanie odległości między ascezą bezruchu a orgią motoryki, która niezauważenie przechodzi w bezruch. Wszystko w dzikim, a po mistrzowsku upilnowanym pochodzie scen, obrazów, wybuchów, samopowstrzymań.

(...) Spektakle CINEMA są studium ruchu, który usiłuje się sprowadzić do jego istoty, którą jest czynność; gestu, który nie ma być efektowny, a tylko szukający, poznający, ciekawy swojego jądra. Efekt to skutek istnienia ciała bez pantomimicznych ozdób. Cieleśność bierze się tu wprost z ducha czy psychiki (po niemiecku to jedno słowo). Od zawsze liczy się w teatrze tylko jakość tej transformacji. Tu CINEMA wpisuje się w tradycję światowego teatru, do którego nie przylega określenie alternatywny. Stany wyobraźni, skrajne, a jakby zwyczajne, przełożone na obraz, trwożą, śmieszą, dziwią. Aż odkrywamy, że to właśnie my. Wszystko, co zdawało się osobliwe, objawia swoją naturalność. Odczuwamy ten rodzaj radosnego wstydu, jaki rodzi się z samopoznania. Wychodzimy z teatru z większą wiedzą o swoich ciemnych rewirach i ukrytych szaleństwach. Tylko dlaczego jest nam tak radośnie? (...)

Jerzy Łukosz

Someone said that ninety nine percent of that, what is considered to be art, it is not art itself. As far as I'm concerned, I know well that work of CINEMA is contained in this one percent reserved by sceptics for art. In a good company are here Mathaler and Kantor (...) CINEMA is unusual theatre: neither dramatic nor pantomimical; it is not theatre of dance neither musical scene. It implicates simultaneously all these theatrical styles – and several others. It is unique theatrical sort itself. Uses unrepeatable package of forms of expression, from – if recognize it for opposite poles – tragedy to cabaret, from rhapsody to musical comedy, from fancy to acrobatics. From weeping to laugh, through tears.

My first thoughts about this theater: To be thrilled by existence of secret of phenomenon which seem not to have a common. Inquisitiveness in search of essence of action, especially commonplace. Appreciating of its beauty and variety. Receses of our common

imagination, its niches, for which, as it seems, nobody had looked in before. Joy of movement processed on precise means of expression. Osculation of psyche with gesture. Leveling of distance between asceticism of stillness but orgy of movement, which imperceptibly proceeds to immobility. Everything in a wild masterly supervised march of scenes, images, explosions, self-containment. (...) Spectacles of CINEMA are study of movement, which tries to reduce it to its essence, which is action; gesture, which has not to be showy but searching, learning and curious of its cores. The effect is a result of existence of body without pantomimical ornaments. Corporality is taken directly from spirit or psyche (in German it is one word). Since ever in theatre the most important is the quality of that transformation. Here CINEMA is inscribed to tradition of world theater, for which determination alternative is not correct. States of imagination, intense, but as if usual, transformed into image, scare, amuse, astonish. And then we discover that it exactly means us. Everything that seemed to be particular, reveal its naturalness. We feel this kind of joyfull shame that is born from self-awareness. We leave theathre with greatest knowledge about our dark sides and hidden madness. But, why we feel so happy? (...)

Jerzy Łukosz

Re / Mix / P. B.

koncepcja, reżyseria, scenografia / conception, direction, stage design:

Zbigniew Szumski

obsada / cast: Małgorzata Walas-Antoniello, Monika Strzelczyk, Izabela Terek-Jopkiewicz, Katarzyna Szumska, Anna Krych, Paweł Adamski, Jan Kochanowski, Tadeusz Rybicki

czas trwania / duration time: 60 min.

premiera / premiere: 2011

Mam swoje ulubione spektakle Piny Bausch. Cafe Müller zobaczyłem pierwszy raz blisko 30 lat temu. To obok Bandoneonu, Waltzera i Nelken najczęściej oglądany przeze mnie spektakl. Kantor, Pinę Bausch traktuję jako inspiracje bardzo osobiste i emocjonalne. Bez analizy i zastanowienia oddają się im. Robiąc remiks, szukałem podejrzanych fragmentów swoich spektakli, podejrzanych o jawną i beczelną fascynację Pinę Bausch. To taki rachunek sumienia z grzechów, z których jestem dumny.

Zbigniew Szumski

I have my favorites spectacles of Pina Bausch. I saw Cafe Müller for the first time about 30 years ago. Beside Bandoneonu, Waltzera and Nelken it is my most often observed spectacle. Kantor, Pina Bausch are my best personal and emotional inspirations. I enter to it without thinking and analyzing. Making remix, I was lookin for fragments of my spectacles, suspected of evident and insolent fascination of Pina Bausch. Such an account of conscience of sins, from which I'm very proud of.

Zbigniew Szumski

TEATR CALIFORNIA

(Łódź)

kier. art. / art. dir. Piotr Maszorek
Ośrodek Teatralny ŁDK
ul. / str. Traugutta 18
90-113 Łódź
tel. / phone + 48 42 633 98 00 w. 256
e-mail: teatr@ldk.lodz.pl

TEATR
CALIFORNIA

Jeden z najciekawszych łódzkich teatrów niezawodowych. Tworzą go licealiści i studenci. Każda premiera intryguje i na długo zapada w pamięć.

One of the most fascinating Lodz unprofessional theatre. It is being created by pupils and students. Each premiere intrigues and falls on long to memory.

Baranek

najlepsze przedstawienie teatru niezawodowego w województwie łódzkim w 2011 r.
/ the best spectacle of unprofessional theatre in a province of Lodz in 2011.

Scenariusz powstał na podstawie powieści
Christophera Moore'a pod tym samym tytułem.
/ Screenplay has emerged on a base of a novel
by Christopher Moore, under the same title.

scenariusz i reżyseria / screenplay and direction: Piotr Maszorek
występują / cast: Łukasz Przywara, Nikodem Księżak, Remigiusz Pilarczyk,
Jasiek Grobliński, Mateusz Kusy, Magdalena Siek
czas trwania / duration time: 70 min.
premiera / premiere: 24 listopada / 24th of November 2010

Ta pełna absurdałnego humoru opowieść o dzieciństwie Chrystusa, opowiedziana z punktu widzenia jego najlepszego przyjaciela Biffa, to spojrzenie na Biblię oczami Vonneguta i Allena. To szczerza refleksja na temat podstawowych idei chrześcijaństwa. Wreszcie jest to wzruszająca opowieść o przyjaźni i miłości, która przetrwała wieki. Parafrazując Moore'a, zapraszamy na spektakl tych, którzy szukają śmiechu, próby lub potwierdzenia wiary.

It is a full of absurd humor story about Christ childhood, told from the point of view of his best friend Biff, it is a look on Bible through the eyes of Vonnegut and Allen. It is sincere reflection about basic ideas of Christianity. At least it is a moving story about friendship and love, which has survived for centuries. Rephrasing Moore, we invite for spectacle these, which are looking for laugh, attempt or confirmation of faith.

TEATR DADA VON BZDÜLÖW (Gdańsk)

ul. / str. św. Ducha 26 / 30 / 13, 80 - 834 Gdańsk
Katarzyna Chmielewska
tel. / mobile + 48 604 880 558
e-mail: kasia_chmielewska@wp.pl
Leszek Bzdyl
e-mail: bzdyl@tlen.pl
tel. / mobile + 48 501 763 066
biuro teatru / office of the theatre
e-mail: dadaoffice@wp.pl
www.dadateatr.pl

Teatr Dada von Bzdülów – założony przez choreografa i reżysera – Leszka Bzdyla oraz tancerkę i choreografkę – Katarzynę Chmielewską – działa w Gdańsku nieprzerwanie od 1993 roku. Jako niezależna grupa tancerzy i aktorów realizuje poszczególne spektakle w kooperacji z polskimi i zagranicznymi instytucjami kultury (m.in.: Teatr Wybrzeże /Gdańsk, Klub Żak /Gdańsk, Dance Advance /Filadelfia, Les Hivernales /Avignon, Stary Browar /Poznań, Teatr Nowy /Łódź). Od 2009 roku Teatr reprezentowany jest przez Stowarzyszenie Teatru Dada von Bzdülów z siedzibą w Gdańsku.

Teatr Dada von Bzdülów zrealizował dotychczas blisko 40 premierowych przedstawień.

Dada von Bzdülów Theatre – founded by Leszek Bzdyl – a director and a choreographer, and by Katarzyna Chmielewska – a dancer and a choreographer; on stage since 1993. As an independent group of professional dancers and actors theatre produces performances in cooperation with Polish and foreign cultural institutions, such as: Teatr Wybrzeże, Gdańsk / Klub Żak, Gdańsk / Dance Advance, Philadelphia (USA) / Les Hivernales, Avignon (France) / Old Brewery, Poznań / Teatr Nowy, Łódź. Since 2008 the theatre is represented by Dada von Bzdülów Artists Association with its seat in Gdańsk, Poland.

As of today, Dada have produced around 40 performances.

Duety nieistniejące

koncept / concept: Mikołaj Trzaska & Teatr Dada von Bzdülów
wykonanie / cast: Katarzyna Chmielewska & Leszek Bzdyl
muzyka / music: Mikołaj Trzaska
kostiumy / costumes: Katarzyna Piątek
video: Maciej Salamon
słowa na wizualizacjach / words on the visualization: Grzegorz Kwiatkowski
reżyseria światła / director of lights: Michał Kołodziej
produkcja / production: Teatr Dada von Bzdülów / Festiwal Ciała/Umysł (Warszawa) / Teatr Wybrzeże (Gdańsk)
czas trwania / duration time: 60 min.
premiera / premiere: 2011 r., Teatr Studio (Warszawa)
– Festiwal Ciała/Umysł

Duety Nieistniejące to sw-
ista, rodząca się z nudy flâne-
rie. Dryfy, spacer, opowieści
– zaczynające się stale na
nowo i stale siebie wzajem-
nie przetwarzające, obecne
i znikające, zauważane i od-
rzucane.

Można by zatem sądzić, iż
wszystko, co znika, nawet
po swym zniknięciu wie-
dzie jakiś potajemny żywot

pośmiertny, wywierając na wszystko,
co pozostaje, pewien utajony wpływ. Wszystko bowiem, co znika, przenika do
naszego życia w minimalnych dawkach, częstokroć o wiele bardziej dla nas
groźnych, aniżeli panujące nad nami moce...

Jean Baudrillard, *Dlaczego wszystko jeszcze nie zniknęło?*

Duety Nieistniejące to już 42 premiera Teatru Dada von Bzdülów. Jednocze-
śnie jest to ledwie drugi, po poniekąd legendarnej już Magnolii, duet założy-
cieli i liderów artystycznych Dada, w 19-letniej historii zespołu. Magnolia (pre-
miera w 2002 roku) pokazana była dotychczas w 21 krajach Europy.

Po dziewięciu latach nadszedł dla duetu Chmielewska-Bzdyl czas na napisa-
nie kolejnego rozdziału...? na replikę...? na recycling...? na wydobyte ut-
ajonego...? na zamknięcie lub nowe otwarcie...? *Duety Nieistniejące*, wzorem
ostatnich produkcji Teatru Dada, chcą być spektaklem niedomkniętym i goto-
wym na ewolucję w ramach każdej kolejnej prezentacji.

*Duety Nieistniejące is unique, arising from boredom flânerie. Drifts, walks, sto-
ries – always starting anew and constantly treating each other, present and disap-
pearing; noticed and rejected.*

*One may therefore think, that everything what disappears, even after its disap-
pearing continues some latent life, exerting on everything, that still exists, some
secret influence. Everything, that disappears, penetrates into our life in minimal
doses, many a time far more dangerous for us than dominating us forces.*

Jean Baudrillard, *Why hasn't everything already disappeared?*

As far *Duety Nieistniejące* is a forty-second premiere of Dada von Bzdülów
Theatre. Simultaneously it is merely second, after legendary Magnolia, pair of
founders and artistic leaders of Dada in the nineteen-year history of the group.
As far Magnolia (premiere in 2002) has been performed in twenty one Euro-
pean countries.

After nine years for the pair Chmielewska-Bzdyl has come the time for writing
a next chapter...? for a replica...? for recycling...? for extracting the latent...?
for closing or new beginning...? *Duety Nieistniejące*, following the last produc-
tion of Dada Theatre, want to be a spectacle, that is unfinished and ready for
the evolution within the confines of every next presentation.

TANZTHEATER DEREVO

(St. Petersburg / Dresden)

dyr. art. / dir. art. Anton Adassinski
Festspielhaus Hellerau
Karl-Liebknecht str. 56 01109 Dresden Germany
tel. / phone +49 351 801 43 56
fax +49 351 811 63 11
e-mail: office@derevo.org
www.derevo.org

DEREVO jest jednym z najsłynniejszych europejskich teatrów awangardowych. Zespół założył w 1988 r. w St. Petersburgu Anton Adassinski, który wcześniej pracował w słynnym teatrze klaunów LICEDEJ. Przedstawienia DEREVA, takie jak *Red Zone*, *Driver* czy *Once*, prezentowano na wszystkich kontynentach. Zespół należy do klasyki współczesnego teatru eksperymentalnego. Grupa zdobyła wiele prestiżowych nagród, m.in.: 3-krotnie *Fringe First Edinburgh Festival* (1997 za najlepszą innowacyjną międzynarodową produkcję, 1998, 2002).

DEREVO is one of the most famous avant-garde theatres.

The group was established in 1988 in St. Petersburg by Anton Adassinski, who had been working earlier with a famous clown theatre LICEDEJ.

DEREVO arts like: *Red Zone*, *Driver* or *Once*, were presented on all continents. Today they belong to classics of modern experimental theatre. Group has earned many prestigious awards: three times – *Fringe First Edinburgh Festival* (1997 for the best innovative international production, 1998, 2002).

Mephisto Waltz

reżyseria / direction: Anton Adassinski & Derevo

wykonawcy / cast: Anton Adassinski, Makhina Dzhuraeva, Nadezhda Lanskaya, Anastasia Ponomareva, Pavel Alekhin

muzyka / music: Daniel Williams

światło / light: Igor Fomin

scenografia i rekwizyty / scenography and props: Andrey Bobylev

kierownik sceny / stage manager: Aleksei Lanskoi

kostiumy / costumes: Anna Frumson

menadżer / manager: Isolde Matkey

czas trwania / duration time: 80 minut

premiera / premiere: grudzień / December 2010,

Drezno, Niemcy

Adasinsky znalazł potężny fizykalny ekwiwalent dla niezrozumiałych obrazów z poematu Arseniusz Golenishev-Kutuzowa, gdzie Śmierć jednoznaczna jest z pieszczotą... Nawet jeśli Walc Mefisto składałby się tylko z pierwszej sceny, to i tak nie mógłby być nazwany inaczej jak arcydziełem.

Dmitry Rennansky, Kommersant

Sempre piano, leggero e fantastico (zawsze spokojnie, lekko i fantastycznie – uwaga o tempie gry, Franciszek Liszt) – jest to dokładnie to, co Adasinsky i DEREVO robią... Spokojnie, lekko i fantastycznie – tak przedstawiają tajemnicę śpiewu Boga i krzyku Diabła.

Olga Shervud, Vedomosti St. Petersburg

Świat zmierza ku przepaści, ale sceniczny świat Waltz Mefisto biegnie, nad sceną, do nieba.

Uwe Salzbrener, Sächsische Zeitung

Śmierć, Niebo, Miłość, Żaloba, Komedia, Butoh, Walc, Groteska, Folklor, Rosja – jak można to połączyć i zrównoważyć? DEREVO...

Sebastian Göschel, Tanznet.de/Leipziger Volkszeitung

Adasinsky was able to find such a powerful physical equivalent to those incomprehensible images from the poem by Arseny Golenishev-Kutuzov, where the Death simultaneously caresses and buries the ones, that it seems to me even if Mephisto Waltz was only consisting of the very first scene, this chronologically most recent work by DEREVO could hardly be named anything but a masterpiece.

Dmitry Rennansky, Kommersant

Sempre piano, leggero e fantastico (always easily, quietly and fantastically – note about rate of a game, Franciszek Liszt) – this is exactly it, what Adasinsky and DEREVO are doing... Easily, quietly and fantastically – so they present a secret of a song of God and cry of Devil.

Olga Shervud, Vedomosti St. Petersburg

World measures towards abyss, but stage world Waltz Mefisto runs, over stage, to sky.

Uwe Salzbrener, Sächsische Zeitung

This night with DEREVO was terrific. Death, Heavens, Love, Mourning, Comedy, Butoh, Miming, Waltz, Grotesque, Folklore, Russia – how can it be joined and balanced together? DEREVO...

Sebastian Göschel, Tanznet.de / Leipziger Volkszeitung

Improvisation Anton & DEREVO

Premiera przygotowana specjalnie na ŁST 2011.

Pisząc krótko – niespodzianka dla widzów.

Foreign premiere prepared specially on LST 2011.

Writing shortly – surprise for spectators.

premiera / premiere: 4 grudnia / December, ŁST 2011

czas trwania / duration time: 60 min.

DEREVO odrzuca próby nazywania i charakteryzowania grupy jako *milczącego teatru, nowego teatru, rosyjskiego butoh*. Fakt, spektakle DEREVA są bezsłowne. Oryginalnie i nowocześnie łączą różne style i teatralne tradycje: pantomimę, taniec współczesny, butoh, rosyjską awangardę, komedię dell'arte, klaunadę, performance, physical theatre i happening. Grupa do swoich projektów zaprasza gościnnie innych artystów, wierząc, że życie bez nauczycieli może istnieć, ale bez uczniów nie. Teatr DEREVO wykorzystuje każdą nadarzającą się okazję, żeby uczyć się i dzielić się swoją wiedzą z innymi.

DEREVO rejects attempts of calling and characterizing the group as a *silent theatre, new theatre, Russian butoh*. Spectacles of DEREVO are without a word, that is a fact. They combine different styles and theatrical traditions in original and modern manner: pantomima, modern dance, butoh, Russian avant-garde, dell'arte comedy, clowns, performance, physical theatre and happening. To their projects group invites other artists, believing that life can exist without teachers, but without pupils rather not. Theatre DEREVO takes every opportunity in order to learn and divide knowledge with others.

TEATR ARKA

(Wrocław)

ul. / str. Mennicza 3
50-057 Wrocław
tel. + 71 344 38 06
tel. kom. / mobile + 48 694 219 313
e-mail: mobileteatr@teatrarka.pl
www.teatrarka.pl

Wrocławski Teatr Arka to jedyny profesjonalny teatr integracyjny w Polsce. Zespół artystyczny to zawodowi aktorzy i osoby niepełnosprawne współpracujące z teatrem w charakterze adeptów teatralnych. Teatr Arka powstał w 1993 roku z fascynacji twórczością Jerzego Grotowskiego. Został założony przez trójkę aktorów: Renatę Jasińską, Andrzeja Nowaka i Bohdana Michalewskiego. Od 2003 roku Teatr Arka, działający pod opieką Stowarzyszenia Przyjaciół Teatru Arka, prowadzi artystycznie Renata Jasińska. To ona zaprosiła do współpracy osoby niepełnosprawne łącząc tym samym ideę teatru blisko widać z ideą teatru bez barier.

Teatr Arka nie powstałby, gdyby nie Jerzy Grotowski. To właśnie sposób pracy z aktorem legendarnego reżysera, teoretyka teatru i pedagoga zainspirował pewną studentkę Wydziału Lalkarskiego przy Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej we Wrocławiu do założenia własnego teatru. Ale od pomysłu do jego realizacji musiało minąć kilkanaście lat. W tym czasie Renata Jasińska zdobywała aktorskie i reżyserskie szlify, dzięki którym udało jej się stworzyć miejsce wyjątkowe: teatr bliski widzowi, metafizyczny, bez jakichkolwiek barier. Miejsce, w którym terapia przez sztukę stała się codziennością.

Theatre Arka from Wrocław is sole professional integrate theatre in Poland. This artistic group create professional actors and disabled persons cooperating with theatre as a theatrical adepts. Arka Theatre emerged in 1993 from fascination of Jerzy Grotowski creation. Theatre was founded by Renata Jasińska, Andrzej Nowak and Bohdan Michalewski. From 2003 Arka Theatre acting under custody of Association of Arka Theatre Friends is led artistically by Renata Jasińska. She has invited for cooperation disabled persons, connecting the idea of theatre near spectators with the idea of theatre without frontiers. Arka Theatre has not emerged without Jerzy Grotowski. The manner of work with actor of this legendary director, theorist of theatre and educator has inspired certain student of Doll-Makers' Department at Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna in Wrocław for foundation of theatre. But from idea to its realization had to expire several years. In this time Renata Jasińska earned producer's cuts, due to which she has managed to make exceptional place: theatre close to spectator, metaphysical, without any frontiers. Venue in which art therapy become ordinariness.

Świątynia. Dybuk - legendy żydowskie

inspirowana tekstami / inspired by text: *Dybuk. Na pograniczu dwóch światów* Szlojme Zajnwil Rapaport (An-ski), *Sąsiedzi i Strach* Jana Tomasza Grossa, *My z Jedwabnego* Anny Bikont, *Chaskiel* Tadeusza Różewicza, *Księgą Zohar*, *Eichmann w Jerozolimie: Rzecz o banalności zła* Arendt Hannah, *Antygona* Sofoklesa.

reżyseria / direction: Renata Jasińska
scenariusz / script: Jarosława Makus i Renata Jasińska
scenografia / stage design: Elżbieta Roszczak
muzyka / music: Jacek Zamecki
kostiumy / costumes: Ewa Jobko

występują / cast: Beata Lech-Kubańska (Lea, Dziewczyna / girl from Jedwabne), Agnieszka Frankel (Dziewczyna / girl from Jedwabnego), Alessandra Donati (Dziewczyna z obozu / Girl from camp), Michał Przybysz (dr Mengele), Agata Obłąkowska-Woubishet (Sara), Alexandre Marquezy (Chanan), Sylwester Różycki (Reb Azriel), Maciej Sibiński (Michael), Tomasz Żytka (Więzień / Prisoner), Alicja Idasiak (Więźniarka / Prisoner), Teresa Trudzik (Rachel), Dariusz Bajorczyk (Icchak), Jan Kot (Więzień / Prisoner), Andrzej Kusiak (Więzień/Prisoner)

czas trwania / duration time: 100 minut

premiera / premiere: wrzesień / September 2011

Przez kilkadziesiąt minut patrzymy na aktorów (...). Nie wiemy, czy żyją, czy umarli – ale ani dla nas, ani dla nich nie ma to większego znaczenia.

Liczy się to, że nadal mają nam coś do powiedzenia. Na tle skromnej scenografii przypominającej kolejową bocznice opowiadają o swojej historii (...), spektakl nie ma jednolitej fabuły, ale składa się z kilku luźno powiązanych ze sobą obrazów, dla których wspólnym mianownikiem staje się tragedia. Mamy więc kwestię (...) nieludzkich eksperymentów medycznych oraz scenę, w której zrozpaczona dziewczyna Lea szuka swojej rodziny i ukochanego wśród kostek mydła. *Co na to wszystko sumienie świata?* – pytają bohaterowie.

(...) Czasem warto jednak tę wiedzę sobie powtórzyć i przypomnieć, a do tego spektakl Arki nadaje się doskonale.

Ewa Orczykowska, *Gazeta Wyborcza Wrocław*

By some tens minutes we look at actors (...). We do not know, if they are alive or not – but neither for us and neither for they, it has not great meaning.

It reckons that they still has something to say. On the modest background of scenography of railroad side street they tell us their own story (...), spectacle does not have homogeneous plot, but consist from several loose but coherent images, for which tragedy becomes common denominator. So we have problem (...) of inhuman medical experiment and scene, in which despairing girl Lea searches family and beloved among ankles of soaps. And what about conscience of the world? – heroes ask.

(...) However, it is proper to repeat and remember sometimes this knowledge, and spectacle of Arka Theatre fits to it perfectly.

Ewa Orczykowska, *Gazeta Wyborcza Wrocław*

RADYKALNA FRAKCJA MEDIALNA

MAZUT

(Poznań)

plac Kolegiacki 4/8, 61-841 Poznań
tel. / phone + 48 602 613 529 / 604 157 242
fax. + 48 61 851 53 55
e-mail: rfmazut@gmail.com

Zespół RFM Mazut został założony w 1993 roku na złomowisku w Żninie przez architekta Pawła Hałaburdzina i psychologa Romana Andrzejewskiego. We wrześniu 1993 roku zespół wziął udział w wystawie *architektura wiatru* zorganizowanej w piwnicach Centrum Sztuki w Poznaniu. Do dorobku zespołu należą intermedialne doświadczenia muzyczno – filmowe oraz liczne nieskrępowane wybuchy ekspresji w środkach komunikacji zbiorowej i plenerze. Zespół w swojej pracy opiera się na analizie co ciekawszych paranoi i patologii życia codziennego. Artystycznej projekcji perwersyjnego piękna i wynaturzeń postindustrialnej cywilizacji towarzyszy zwykle brutalna refleksja nad kondycją człowieka – twórcy.

W roku 2002 zespół wchodzi w stan hibernacji, podczas której jego członkowie udzielają się intensywnie w różnych środowiskach teatru alternatywnego i sztuki, zwłaszcza w Poznaniu i Szczecinie. W 2010 r. RFM Mazut postanawia kontynuować swój proceder i wrócić do swojej niecnej działalności.

Group RFM Mazut was founded in 1993 on a brash in Znin by architect Paweł Hałaburdzin and psychologist Roman Andrzejewski. In September of 1993 the group participated in exhibition called *architecture of wind* organized in cellars of the Art Center in Poznan. To the output of the group belong inter-media music and film experiences and numerous unfettered explosions of expressions in colective communication and also open air. The work of the group is based on analysis of paranoia and pathology of everyday life. The artistic projection of perverse beauty and degeneration of postindustrial civilization accompanies usually brutal reflection over form of human and framer.

In the year of 2002 group enters the state of hibernation, during which members are lended intensively in different environments of alternative theatre and art, especially in Poznan and Szczecin. In 2010. RFM Mazut decide to continue its trade and return to ignobel activity.

NITRO 002

Spektakl autorski / author spectacle

muzyka / music: Tomasz Nisztuk, Witold Oleszak
występują / cast : Przemysław Bejnarowicz (Bohater / Hero), Paweł Hałaburdzin (Ojciec / Father), Roman Andrzejewski (Anioł Śmierci 1 / Angel of Death 1 / alter ego bohatera / alter ego of the hero), Marcin Soja (Anioł Śmierci 2 / Angel of Death 2 / alter ego bohatera / alter ego of the hero)

czas trwania / duration time: 60 min.

premiera / premiere: 2011 r.

Nitro i jego fantasmagoryczna szata objawia zlepek majaków z pogranicza jawy i snu, pokazujących psychofizyczną kondycję bohatera. Człowieka uwikłanego w wewnętrzny świat, w którym tkwi, generuje swoje fobie, urazy i marzenia. Zaangażowany w ryzykowne, wymykające się spod kontroli natręctwa i zachowania, ucieka od życia myśląc, że żyje... Obsesyjny stan staje się jego rzeczywistością i więzieniem zarazem, w którym zastyga...

Nitro and his phantasmagoric robe reveals illusions from borderland of dreams and java showing psycho-pchysical form of a human. Human involved in internal world in which generates phobia, resentments and dreams. Involved in risky, out of control obtrusiveness and behaviors, runs away from the life, thinking that is alive... His obsessive condition becomes his reality and prison at the same time, in which he stand still...

DYSKUSJE FESTIWALOWE

(spotkania z artystami)

FESTIVAL DISCUSSIONS

(meetings with artists)

SZTUKA CIAŁA

1 grudnia / 1st December 2011

ok. godz. / ca 19.50

Łódzki Dom Kultury, sala 6

prowadząca / conduct: dr Magdalena Hasiuk-Świerzbńska

Dr nauk humanistycznych, praca doktorska na podstawie rozprawy *Théâtre du Soleil*; krytyk teatralny, publikowała, m.in. w: *Odrze*, *Didaskaliach*, *Dialogu* – miesięczniku poświęconym dramaturgii współczesnej, *Kulturze i Społeczeństwie*, *Tyglu Kultury*, *Przeglądzie Humanistycznym*.

Phd of humanistic sciences, dsc. thesis based on treatise: *Théâtre du Soleil*; theatrical critic, published in: *Odra*, *Didaskalia*, *Dialog* – monthly magazine devoted to modern drama, *Kultura i Społeczeństwo*, *Tygiel Kultury*, *Przegląd Humanistyczny*.

TEATR PORYWACZE CIAŁ

2 grudnia / 2nd December 2011

ok. godz. / ca 19.35

Łódzki Dom Kultury, sala 221

prowadząca / conduct: Agnieszka Piasecka

Instruktor ds. teatru Wojewódzkiego Ośrodka Animacji Kultury w Toruniu, dyrektor artystyczna Międzynarodowego Festiwalu *Bienale Terapia i Teatr*, koordynator projektów *Teatr +*, *Teatr + 2.0*.

Instructor in questions of theatre of Wojewódzki Ośrodek Animacji Kultury in Torun, artistic director of International Festival *Bienale Therapy and Theatre*, coordinator of projects *Teatr +*, *Teatr + 2.0*.

TEATR FORMY

2 grudnia / 2nd December 2011

ok. godz. / ca 20.05

Miejski Dom Kultury w Radomsku

prowadzenie / conduct: Marcin Wartalski

Dyrektor Łódzkich Spotkań Teatralnych, od 1992 roku związany z teatrem of-fowym i zawodowym, aktor, reżyser, scenarzysta, dramaturg, w wolnym cza-sie zajmuje się publicystyką teatralną. Publikował m.in. w *Kalejdoskopie*, *Scenie*, *Kronice Miasta Łodzi*.

Director of Lodz Theatrical Meetings, from 1992 related with professional and off-theatre, actor, director, script writer, playwright, in leisure deals with publicism. Published in *Kalejdoskop*, *Scena*, *Kronika Miasta Łodzi*.

TEATR CINEMA

2 grudnia / 2nd December 2011

ok. godz. / ca 22.05

Łódzki Dom Kultury, sala 6

prowadząca / conduct : dr Magdalena Hasiuk-Świerzbńska

TEATRY:

WEWNĘTRZNA EMIGRACJA I CALIFORNIA

3 grudnia / 3th December 2011

ok. godz. / ca 13.15

Łódzki Dom Kultury, sala 221

prowadząca / conduct: Agnieszka Piasecka

TEATR DADA VON BZDÜLÖW

3 grudnia / 3rd December 2011

ok. godz. / ca 18.05

Teatr im. Stefana Jaracza, Scena Kameralna

prowadząca / conduct: Paulina Iliska

Kulturoznawca, recenzentka teatralna związana z kwartalnikiem literacko-artystycznym *Arterie* i portalem *Reymont.pl*. Na ŁST – jako widz bądź redaktor *Gazety Festiwalowej* – od 2001 r. Nauczycielka i trenerka, pracuje z młodzieżą ekstremalną. Studiuje scenariopisarstwo w PWSFTViT w Łodzi.

Culturalist, theatrical reviewer related with literarily-artistic quarterly magazine *Arterie* and portal *Reymont.pl*. On ŁST – as a spectator or editor of *Festival Newspaper* – from 2001. Teacher and coach working with young people. Studies scriptwriting in PWSFTViT in Lodz.

TEATR FORMY

3 grudnia / 3rd December 2011

ok. godz. / ca 20.05

Łódzki Dom Kultury, sala 6

prowadząca / conduct: Paulina Iłska

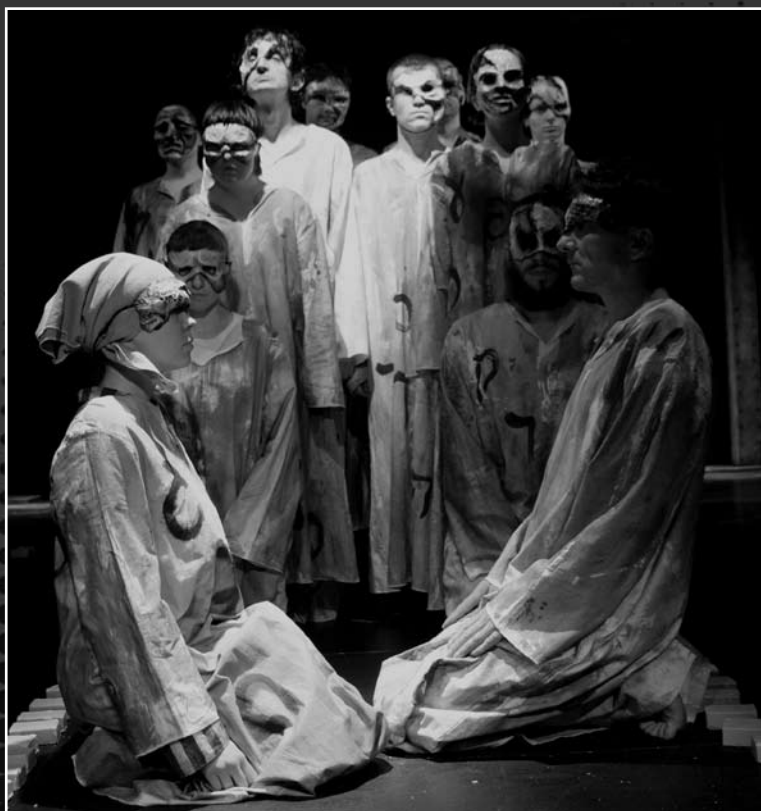
TEATR ARKA

4 grudnia / 4th December 2011

ok. godz. / ca 15.50

Łódzki Dom Kultury, Duże Kino

prowadząca / conduct: Agnieszka Piasecka

RADYKALNA FRAKCJA MEDIALNA MAZUT

4 grudnia / 4th December 2011

ok .godz. / ca 18.05

Łódzki Dom Kultury, sala 6

prowadząca / conduit: Józefina Halina Bartyzel

Józefina Bartyzel – z teatrem związana zawodowo (pracuje w teatrach Polonia oraz Och-teatr), z wykształcenia (ukończyła filozofię i teatrologię na UMK w Toruniu) oraz z pasji. O teatrze pisała (współpracowała z *Notatnikiem Teatralnym*, *Sceną*, *Teatraliami* i *Dziennikiem Teatralnym*), rozmawiała (prowadziła studenckie wtorki w Teatrze im. Wilama Horzycy w Toruniu), dla teatru porzuciła studia doktoranckie w zakresie filozofii. Prowadzi autorską audycję *Teatr – instrukcja obsługi* w RadioJAZZ.FM.

Józefina Bartyzel – with theatre related professionally (works in theatres Polonia and Och-teatr), from education (graduated philosophy and science of theatrical matters on UMK in Torun) and from passion. She wrote about theatre (cooperated with *Notatnik Teatralny*, *Scena*, *Teatralia* and *Dzienniki Teatralny*), talked (led students tuesdas in Theatre of Wilam Horzyca in Torun), for theatre quitted doctoral studies in range of philosophy. She leads author transmission *Theatre – manual service* in RadioJAZZ.FM.

TANZTHEATER DEREVO

4 grudnia / 4th December 2011

ok .godz. / ca 21.05

Teatr V 6

prowadząca / conduit: Józefina Halina Bartyzel

**TEATRY I SPEKTAKLE
ŁÓDZKICH SPOTKAŃ TEATRALNYCH
w latach 1992-2010
(w kolejności występowania)**

**THEATERS AND PERFORMANCES
LODZ THEATRICAL MEETINGS
in years 1992-2010
(in order appearance)**

370 spektakli / performances

ŁST 1992 **Teatr Pstrąg – Grupa 80** (Łódź) *W oparach absurdu*, **Teatr Snów** (Gdańsk) *Sanatorium*, **Teatr Biuro Podróży** (Poznań) *Giordano*, **Teatr WiFiFi** (Częstochowa) *Wtenczas*, **Studio Teatralne Scena i** (Kraków) *Bławatki*, **Pracownia Teatr** (Warszawa) *Obiad. Teatr instrumentalny*, **Teatr Mandala** (Kraków) *Czy w krainie prawdziwych śniegów nie ma kurzu*, **Teatr WiFiFi** (Częstochowa) *Wtenczas*, **Teatr Manicomics** (Włochy) *Podróż w jedną stronę pierwszą klasą*, **Teatr 77** (Łódź) *Ja, Feuerbach*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Życie Codzienne po Wielkiej Rewolucji. Dwa*, **Teatr Ósmego Dnia** (Poznań) *Ziemia niczyja*, **Teatr Ognia i Papieru** (Łódź) *Odłot*, **Teatr Kilku Osób** (Łódź) *Szwagier Europy*, **Studio Teatralne Scena i** (Kraków) *Bławatki*, **Teatr 77** (Łódź) *Obsługiwałem angielskiego króla*, **Teatr im. Alberta Tison** (Żnin) *Spotkalimy się tutaj tylko na chwilę*, **Teatr Ósmego Dnia** (Poznań) *Ziemia niczyja*, **Program autorski Bogumiła Popowa z muzyką Andrzeja Hanzla** (Łódź) *Wesołe miasteczko*, **Łódzka Scena Pantomimy** (Łódź) *Tra-twa meduzy II*, **Grupa Teatralna Dziewięciosił** (Łódź) *W diamentowym blasku na niebie*.

ŁST 1993 **Teatr Prawdziwy** (Bielawa) *Ciemna strona księżycy*, **Teatr NN** (Lublin) *Ziemskie pokarmy*, **Teatr Bom-Baż** (Jelenia Góra) *Krawędzie*, **Bartosz Zaczykiewicz** (Warszawa) *...Podsztyty!*, **Teatr Pstrąg – Grupa 80** (Łódź) *Collage*, **Teatr Biuro Podróży** (Poznań) *Carmen Funebre*, **Teatr 36 zł** (Żyrardów) *Paragraf 22*, **Józef Robakowski** (Łódź) *Seans emisji naturalnej*, **Teatr TEA** (Białogard) *Wariat i zakonnica*, **Teatr Cogitatur** (Katowice) *Mein Herz ist schwer*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Życie codzienne po Wielkiej Rewolucji. Dwa.*, **Gruppo Tealtro Teatrino Laboratorio Di Lello** (Włochy) *Wszystko co powinienś być wiedzieć*, **Teatr Ósmego Dnia** (Poznań) *Sabat*, **Towarzystwo Wierszalin** (Supraśl) *Merlin*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Życie codzienne po Wielkiej Rewolucji. Dwa.*, **Teatr Zgrzyt** (Sanok) *...Do poduszki...*, **Teatr im. Alberta Tison** (Żnin) *Marat-Sade*, **Teatr Młodych Form Truskaweczki** (Gorzów Wielkopolski) *Karaluchy*, **Państwowy Teatr Lalek Pinokio – Scena dla Dorosłych** (Łódź) *Apokalipsa*, **Teatr Provisorium** (Lublin) *Z nieba, przez świat, do samych piekieł*, **Scena Plastyczna KUL** (Lublin) *Tchnienie*, **Teatr Provisorium** (Lublin) *Współczucie*, **Teatr Scena 6** (Lublin) *Heretycka symfonia*, **GruppoTeatralne Manicomics** (Włochy) *Niedokończone dochodzenie*, **Teatr Kana** (Szczecin) *Noc*, **Scena Plastyczna KUL** (Lublin) *Tchnienie*, **Teatr Scena 6** (Lublin) *Heretycka symfonia*, **Teatr Kilku Osób** (Łódź) *Teatr Kilku Osób w pigułce czyli 15 minut Agnieszki i Zuzki*, **Łódzka Scena Pantomimy** (Łódź) *Spektakl*.

ŁST 1994 **Teatr of Manhattan** (Łódź) *Signum temporis*, **Dejvické Divadlo** (Czechy) *Spoonriverska antologie*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Esej*, **Dejvické Divadlo** (Czechy) *Dobrodružství Dona Quijota*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Ucztu duchowe*, **Wiejski Teatr Węgajty** (Olsztyn) *Gospoda ku wiecznemu pokojowi*, **Wiejski Teatr Węgajty** (Olsztyn) *Historie Vinceza*, **Teatr Cogitatur** (Katowice) *Ca-baret Neopathetique*, **Teatr Papierowe Miasto** (Łódź) *Podróże wyobraźni*, **Teatr Mandala** (Kraków) *Nienasycenie*, **Teatr WiFiFi** (Częstochowa) *Kowalski/Filipski*, **Grupa Teatralna Sceny Osobiste** (Opole) *Sceny osobiste*, **Helen Pavel** (Niemcy) *GAM-A-rt*, **Teatr Sekta** (Poznań) *Orbis Tertius*, **Scena Plastyczna KUL** (Lublin) *Szczelina*, **Teatr Lalek** (Łomża) *Ludowa szopka polska*, **Teatr Sekta** (Poznań) *Orbis Tertius*, **Scena Plastyczna KUL** (Lublin) *Szczelina*, **Teatr Bom-Baż** (Jelenia Góra) *Powieki*, **Grupa Teatralna Dziewięciosił** (Łódź) *Słońce szyjo święta*, **Teatr im. Alberta Tison** (Żnin) *Ratujcie nasze dusze*, **Stowarzyszenie Mandala** (Kraków) 22/7.

ŁST 1995 **Terminus A Quo** (Nowa Sól) *Anna Livia, gotha potwór*, **Zespół Teatralny Dziewiątka** (Dębno Lubuskie) *Smutne królestwa*, **Stowarzyszenie Mandala** (Kraków) *Jak ona zrobi to co on, a on, to co ona, to nic z tego dobrego nie wyjdzie*, **Teatr im. Alberta Tison** (Žnin) *Psalm*, **Towarzystwo Wierszalin Teatr** (Supraśl) *Zośka wariatka* monodram śpiewany Joanny Kasperek, **Teatr Cogitatur** (Katowice) *Il fono d'oro*, **Teatr Akademia** (Warszawa) *Łagodna*, **Zespół Teatralny 28 DH** (Włtyń) *Park Włtyński*, **Teatr Co?** (Wągrowiec) *Ezra – historia pewnej wrażliwości*, **Teatr Grupa Chwilowa** (Lublin) i **Teatr z Lublina** *Dom nad morzem*, **Teatr Kreatury** (Gorzów Wielkopolski) *Fistaszek-Postacie*, **Teatr 3/4 Zusno** (Białystok) *Gianni, Jan, Johan...*, **Dejvické Divadlo** (Czechy/Praga) *Kvas krále Vondry XXVI*, **Teatr Grupa Chwilowa** (Lublin) i **Teatr z Lublina** *Dom nad morzem*, **Teatr Wiczy** (Brodnica) *Siechce*, **Teatr Studio Czyczkowy** (Bydgoszcz) *Historia Wody*, **Łódzka Scena Plastyczna Studio 03** (Łódź) *Arche*, **Biuro Poszukiwań Teatralnych** (Poznań) *Monolog o martwej mniszce*, **Teatr Ósmego Dnia** (Poznań) *Tańcz póki możesz*, **Pokaz pracy warsztatowej prowadzonej przez Katarzynę Deszcz i Andrzeja Sadowskiego ze studentami Dartington Collage of Arts** *Zachowaj spokój, o ile jest to możliwe*, **Janusz Stolarski** (Teatr Polski w Poznaniu) *Zemsta czerwonych bucików*, **Teatr of Manhattan** (Łódź) *Drzwi na wprost* (Laureat Barbórkowych Spotkań Teatralnych w Dąbrowie Górniczej), **Teatr Ósmego Dnia** (Poznań) *Tańcz póki możesz*.

ŁST 1996 **Teatr Stajnia Pegaza** (Sopot) *Oskar-zm* (Laureat Barbórkowych Spotkań Teatralnych w Dąbrowie Górniczej), **Teatr Kana** (Szczecin) *Szlifierze nocnych diamentów*, **Scena Plastyczna KUL** (Lublin) *Pętanie*, **Scena Plastyczna KUL** (Lublin) *Pętanie*, **Scena i** (Kraków) *Ecce...*, **Teatr Prób** (Wągrowiec) *Wistość tych rzeczy*, **Teatr Wiczy Rodzina** (Brodnica) *Sarkazja*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Piosenka*, **Teatr Scena 6** (Lublin) *Świątokradztwo*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Piosenka*, **Trzeci Teatr w Drodze** (Bydgoszcz) *Fotografie*, **Studio Teatralne Słup** (Łódź) *Siedem dni Polaka – tytółmyloncy*, **Studio Czyczkowy** (Bydgoszcz) *Skrzypce Rotszylda*, **Teatr Performer** (Zamość) *Kobiety u grobu*, **Teatr Współczesny** (Szczecin) *Młoda Śmierć*, **Teatr Dada von Bzdülów** (Gdańsk) *Człowiek, który kłamał, na przykład Heiner Müller*, **Teatr Porywacze Ciał** (Poznań) *I love you*.

ŁST 1997 **Teatr Porywacze Ciał** (Poznań) *Minimal*, **Scena Plastyczna KUL** (Lublin) *Kir*, **Teatr Biuro Podróży** (Poznań) *Nie wszyscy są z nas*, **Towarzystwo Wierszalin Teatr** (Supraśl) *Medyk*, **Scena Plastyczna KUL** (Lublin) *Kir*, **Teatr Biuro Podróży** (Poznań) *Nie wszyscy są z nas*, **Grupa Teatralna Dziewięciosił** (Łódź) *Tunel*, **Teatr Nie Teraz** (Lisia Góra) *Piano*, **Teatr Animagia** (Żytno) *Tron*, **Teatr im. Alberta Tison** (Żnin) *The sieć*, **Teatr Cogitatur** (Katowice) *Cztery sny Hölderlina*, **Towarzystwo Wierszalin Teatr** (Supraśl) *Prawiek i inne czasy*, **Teatr Cogitatur** (Katowice) *Cztery sny Hölderlina*, **Stowarzyszenie Teatralne Puławy** (Puławy) *Historia konia*, **Teatr Za horyzontem** (Chodzież) *Jaskrawość*, **Teatr of Manhattan** (Łódź) *Tryptyk Credo cz. 1 Droga*, **Teatr Provisorium i Kompania Teatr** (Lublin) *Koniec wieku*, **Teatr Maya** (Poznań) *Hand made*, **Teatr Realistyczny** (Skierniewice) *Rozporek*, **Komuna Otwock** (Otwock) *bez tytułu*.

ŁST 1998 **Teatr Stacja Szamocin** (Szamocin) *Ulica Żywych i Umarłych*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Pancernik Potiomkin i inne opowiadania*, **Teatr Na Górze** (Rzadkowo) *Sny są samotne*, **Teatr Biuro Podróży** (Poznań) *Pijcie ocet, Panowie!*, **Teatr Prób** (Wągrowiec) *Mięso szalonych krów*, **Teatr Kreatury** (Gorzów Wielkopolski) *Gwoli jakiejś tajemnicy*, **Teatr Strefa Ciszy** (Poznań) *Judasze*, **Teatr WiFiFi** (Częstochowa) *Fen de sjekl*, **Teatr Realistyczny** (Skierniewice) *Malakogamia czyli nieprzewidywalna rzadkość*, **Teatr von Grovitz** (Wągrowiec) *Chitty, Chitty, Bang, Bang*, **Teatro la Terrorismo Suka Off** (Katowice) *Id*, **Teatr Provisorium i Kompania Teatr** (Lublin) *Ferdydurke*, **Anna Rogala – Teatr Orfa** (Zgierz) *Czysta blaga*, **Radykalna Frakcja Medialna Mazut** (Poznań) *Cyklotron*, **Teatr Projekt** (Lublin) *Dobry Łotr*, **Biuro Poszukiwań Teatralnych** (Poznań) *Tańczą same – kompozycja chaotyczna*, **Biuro Usług Dramatycznych** (Łódź) *Brzask*, **Teatr Terminus A Quo** (Nowa Sól) *Narzędzia tortur*, **Teatr Forum** (Łódź) *Bez tytułu*, **Teatr Mandala** (Kraków) *Kliwa historia 2*, **Teatr Realistyczny** (Skierniewice) *Malakogamia czyli nieprzewidywalna rzadkość* (Laureat Barbórkowych Spotkań Teatralnych w Dąbrowie Górniczej).

ŁST 1999 **Teatr LA M.ORT** (Warszawa) *Samotność*, **Teatr Jednego Wiersza** (Opole) *Zadzwoni do mnie*, **Teatr Ognia i Papieru** (Pabianice) *Drżenie*, **Teatr Stajnia Pegaza** (Sopot) *Rybołówstwo*, **Teatr Kresu Nocy** (Szczecin) *Show*, **Unia Teatr Niemożliwy** (Warszawa) *Toporland*, **Teatr Terminus A Quo** (Nowa Sól) *Go!*, **Teatr Sejneński** (Sejny) *Wijuny*, **Teatr LA M.ORT** (Warszawa) *Samotność*, **Teatr 36 zł** (Łódź) *Zlewnia*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Heide Park*, **Teatr Cinema** (Michałowice) *Nie mówię tu o miłości*, **Teatr Za horyzontem III** (Chodzież) *Gra, grą, o grę*, **Teatr LA M.ORT** (Warszawa) *Samotność*, **Teatr Wiczy** (Brodnica) *Sezon w piekle*, **Teatr Porywacze Ciał** (Poznań) *Technologia sukcesu*, **Transmode – Fashion Studio** (Łódź) *Millenium Tension*, **Teatr Sejneński** (Sejny) *Koncert Muzyki Klezmerskiej*, **Stowarzyszenie Mandala** (Kraków) *Koncert Herrkopf*.

ŁST 2000 **Autorski Teatr Ruchu WAMPA** (Tychy) *Gęsia skórka*, **Teatr Wiczy** (Toruń) *Krakersy*, **Teatr Wierszalin** (Supraśl) *Ofiara Wilgefortis*, **Teatr Porywacze Ciał** (Poznań) *Vol. 7*, **Teatr Kreatury** (Gorzów Wielkopolski) *Radosny żywot głupka*, **Stowarzyszenie Studio Teatralne Koło** (Warszawa) *Strona zakwitających dziewcząt*, **Teatr Snów** (Gdańsk) *Żuraw*, **Teatr Mały** (Tychy) *Wystarczy być*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Przychodnia. Exit*, **Teatr Rondo: Marcin Bortkiewicz** (Słupsk) *Satana*, **Teatr Frugo** (Łódź) *Kim są dorośli*, **Teatr Zgrzyt** (Sanok) *W drodze do raju* (Laureat Barbórkowych Spotkań Teatralnych w Dąbrowie Górniczej), **Teatr Cogitatur** (Katowice) *W hołdzie ekspresjonistom*, **Grupa Plastyczna Pławna 9** (Pławna) *Sen rybaka*, **Scena Plastyczna KUL** (Lublin) *Całun*, **Scena Plastyczna KUL** (Lublin) *Całun*, **Formacja Chatelet** (Kraków) *Dziwny Dziwny – wersja 2.0*.

ŁST 2001 **Stowarzyszenie Artanimacje** (Warszawa) *Trzy postaci w postaci*, **Marcin Brzozowski** (Łódź) *Clapham Junction* monodram, **Teatr Frugo** (Łódź) *Iwona*, **Teatr 36 zł** (Łódź) *Koncert* (Laureat Barbórkowych Spotkań Teatralnych w Dąbrowie Górniczej), **Teatr Kreatury** (Gorzów Wielkopolski) *G-21*, **Grupa Schody** (Łódź) *Niedokończone czyli średnia wypadkowa*, **Komuna Otwock** (Otwock) *Komuna Otwock Design*, **Teatr Cinema** (Michałowice) *Miałem taki sen*, **Grupa Tańca Współczesnego** (Lublin) *Godziny, lata*, **Teatr Terminus A Quo** (Nowa Sól) *Tyrania*, **Teatr Świnia** (Sopot) *Światłowstręt*, **Teatr**

Świnia (Sopot) *Światłowstręt*, **Teatr of Manhattan** (Łódź) *Prawda cz. 2*
Tryptyku *Credo*, **Teatr Otwartej Kreacji TOK** (Kraków) *Eugenika*, **Femi-
na Fabra** (Otwock) *Halki*, **Marcin Brzozowski** (Łódź) *Clapham Junction*
monodram, **Teatr Dada von Bzdülów** (Gdańsk) *Uff...*, **Teatr Gestu i Ruchu**
(Kraków) *Śmierć Ofelii*.

ŁST 2002 **Plantacja Teatralna Teatru Realistycznego** (Skiernie-
wice) *Zaćmienia i przebłyski*, **Teatr Rondo** (Słupsk):
Marcin Bortkiewicz *Błogosławiony. Recytacja mitu*, **Spektakl Lecha Ra-
czaka** (Poznań) *Łatwe umieranie*, **Teatr Porywacze Ciał** (Poznań) *Test*,
Teatro La Terrorismo SUKA OFF (Będzin) *Matryca ver. Hard-ware*, **Teatr**
Uhuru (Gryfino) *Ciało*, **Teatr LA M.ORT** (Warszawa) *Wszystko zamiast*,
Teatr Provisorium i Kompania Teatr (Lublin) *Sceny z życia Mitteleuro-
py*, **Teatr LA M.ORT** (Warszawa) *Wszystko zamiast*, **Plantacja Teatralna**
Teatru Realistycznego (Skierniewice) *Zaćmienia i przebłyski*, **Lubelski**
Teatr Tańca i Grupa Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej (Lu-
blin) *Akrobaci, kwiaty i księżyc pomiędzy*, **Teatr LA M.ORT** (Warszawa)
Wszystko zamiast, **Teatr Jednego Wiersza** (Opole) *Piękni i młodzi*, **Teatr**
LA M.ORT (Warszawa) *Wszystko zamiast*, **Scena Plastyczna KUL** (Lublin)
Wrota, **Teatr Eksces** *W małym dworku* (Laureat Barbórkowych Spotkań
Teatralnych w Dąbrowie Górniczej), **Scena Plastyczna KUL** (Lublin)
Wrota, **Teatr Stajnia Pegaza** (Gdańsk) *Oda do radości*.

ŁST 2003 **Teatr Stajnia Pegaza** (Sopot) *Wieczorek anarchi-
styczny*, **Teatr Ósmego Dnia** (Poznań) *Portiernia*, **Te-
atr Wiczy** (Toruń) *Po prostu*, **Teatr Ósmego Dnia** (Poznań) *Portiernia*, **Te-
atr Dada von Bzdülów** (Gdańsk) *Strategia*, **Stalker Teatro** (Włochy) *Akt*
pierwszy, **Cieszyńskie Studio Teatralne** (Cieszyn) *Wschodzenie*, **Teatr**
Cogitatur (Katowice) *Aztec Hotel*, **Chóry Gertrudy Stein** (Łódź) *Technika*
punktu świetlnego, **Terminus A Quo** (Nowa Sól) *Zawołanie*, **Teatr Prób**
(Wągrowiec) *Splot słoneczny* (Laureat Barbórkowych Spotkań Teatral-
nych w Dąbrowie Górniczej), **Teatr LA M.ORT** (Warszawa) *Następni*, **Te-
atr Ognia i Papieru** (Łódź) *Wieża*, **Akcja Zygmuntowa** (Sopot/Goleniów)
Gaz, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Jak śniliśmy, że żyliśmy. Tylko jedna*
godzina, **Teatr Realistyczny** (Skierniewice) *Tra-ta-ta*.

ŁST 2004 **Teatr 308** (Łódź) *Kadry*, **Projekt Teatralny EKG** (Zgierz) *Elektro Kardio Games*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Światło i ciężenie*, **Teatr Realistyczny** (Skierniewice) *Tosamość*, **Teatr Officium** (Łódź) *Sybilla*, **Teatr Tetraedr** (Racibórz) *Renety*, *Goldeny*, **Teatr Brama** (Goleniów) *Niedobre oblicza*, **Teatr Kana** (Szczecin) *Miłość Fedry*, **Teatr Narybek From Poland** (Mysłowice) *Tutaj nas jeszcze nie było*, **Teatr Cinema** (Michałowice) *Lekkie czasy, ciężkich chorób*, **Komuna Otwock** (Otwock) *Perechodnik/Bauman*, **Teatr Narybek From Poland** (Mysłowice) *Tutaj nas jeszcze nie było*, **Teatr Okazjonalny** (Sopot) *Signum Temporis*, **Biotechnology Project** (Poznań) *Pokaz Metek*, **Autorski Projekt** (Szczecin) *Galeria pod powiekami*, **Teatr Stajnia Pegaza** (Sopot) *Wszyscy*, **Stowarzyszenie Teatralne Chorea** (Gardzienice) *Tezeusz w labiryncie*, **Teatr KTO** (Kraków) *Sprzedam dom, w którym już nie mogę mieszkać*, **Lubelski Teatr Tańca** (Lublin) *Ku dobrej ciszy*, **Unia Teatr Niemożliwy** (Warszawa) *Opcje życia*.

ŁST 2005 **ART. 51** (Zgierz) *Kain*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Mała scena*, **Teatr Krzyk** (Maszewo) *Głosy* (Laureat Barbórka 2005 – Poszukiwanie alternatywy, w Skierniewicach), **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Mała scena*, **Scena III roku** (Łódź) *Czuła jest noc*, **Scena III roku** (Łódź) *Czuła jest noc*, **Teatr Zielony Wiatrak** (Sopot) *Dna*, **Teatr Wiczy** (Toruń) *Cesarz*, **Zuzanna Fijewska** (Warszawa) *Gluchoniemoc*, **Teatr From Poland** (Częstochowa) *Saxofonista*, **Teatr Lalki i Aktora** (Łomża) *Opowieść o Lejzorku Rojtszwańcu*, **Zuzanna Fijewska** (Warszawa) *Gluchoniemoc*, **Teatr Dada von Bzdülów** (Gdańsk) *Magnolia*, **Teatr Cinema** (Michałowice) *Albert Lux*, **Teatr Prób** (Wągrowiec) *Polish Karma*, **Fraktale** (Poznań) *Podziemia pewnego miasta. Labirynt*, **Teatr za Lustrem** (Tarnowskie Góry) *Piaskownica*, **Fraktale** (Poznań) *Podziemia pewnego miasta. Labirynt*, **Teatr Stajnia Pegaza** (Sopot) *Wstyd*, **Scena III Roku** (Łódź) *Pod wulkanem*, **Teatr of Manhattan** (Łódź) *Remix*.

ŁST 2006 **Teatr Officium** (Łódź) *Przyjdź*, **Teatr Stajnia Pegaza** (Sopot) *Gertruda*, **Teatr Ognia i Papieru** (Łódź) *Łza*, **Teatr Porywacze Ciał** (Poznań) *Ra-Re*, **AOIA** (Łódź) *Niesamowita historia wuja Heino*, **ART. 51** (Zgierz) *6:27*, **Teatr Łysi i Przyjaciele** (Piotrków Trybunalski) *Przysypane*, **Teatr Sióstr Fijewskich** (Warszawa) *Różowa skarpetka*, **Teatr Zielony Wiatrak** (Sopot) *Drapacze chmur*, **Zespół Karbido** (Wrocław) *Stolik* (*Szmeroszepty klonowe*), **Teatr Narybek from Poland**

(Mysłowice) *Istota bycia cool*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Chińska lekcja*, **Teatr K 3** (Białystok) *etcetera*, **Teatr Zielony Wiatrak** (Sopot) *Drapacze chmur*, **Teatr Tańca Navras** (Rybnik) *O mnie*, **Teatr Sztuki Mariana Bednarka** (Rybnik) *Drżenie*, **Teatr Klasy B** (Łódź) *Gra w ułomą*, **a&a&a Stowarzyszenia Mandala** (Kraków) *B&B*, **Teatr Klasy B** (Łódź) *Gra w ułomą*, **Komuna Otwock** (Otwock) *Przyszłość świata*, **Teatr Officium** (Łódź) *Przyjdź*, **Teatr Academia** (Warszawa) *Nieprzemijający urok zachodów słońca*.

ŁST 2007 **ART. 51** (Zgierz) *Lotos syntetic*, **Teatr Wielokropek** (Zgierz) *Zdjęcie z panem Bogiem*, **Teatr Wielokropek** (Zgierz) *Zdjęcie z panem Bogiem*, **Teatr Rondo** (Słupsk) *Przyj dziewczyno Przyj...*, **Teatr Ósmego Dnia** (Poznań) *Teczki*, **Teatr Krzyk** (Maszewo) *Szepty*, **Teatr Realistyczny** (Skierniewice) *MC Gyver, Paluchowsky & end*, **Theater Zentrifuge** (RFN/Berlin) *Zaginiony albo dowód na to, że życie jest niemożliwym*, **Teatr Realistyczny** (Skierniewice) *MC Gyver, Paluchowsky & end*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *O władzy gry. O grach władzy*, **Teatr Klub Gry** (Warszawa) *Substytut*, **Stowarzyszenie Teatralne Chorea** (Łódź) *Śpiewy Eurypidesa*, **Divadlo ARCHA: SKUTR** (Republika Czeska/Praga) *Understand*, **Teatr Kreatury** (Gorzów Wielkopolski) *Betanki*, **Stowarzyszenie Teatralne Chorea** (Łódź) *Śpiewy Eurypidesa*.

ŁST 2008 **Teatr Tańca Współczesnego PRO** (Łódź) *Roboczo-godziny, czyli kobiecość krańcowa*, **Teatr California** (Łódź) *Historia kilku związków*, **Teatr BAT** (Bełchatów) *Wariaci czyli posłańcy Pana Boga*, **Teatr Orfa** (Zgierz) *Uros albo zadławcie przecucia psów*, **Teatr ab'SURDUT – leniwe oko** (Łódź) *VENTRICULUS*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Wykład 3. O obcych panach naszych lęków*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Soki różne i czas poznania*, **Teatr Maat Projekt** (Lublin) *My*, **Scena Plastyczna KUL** (Lublin) *Odchodzi*, **Scena Plastyczna KUL** (Lublin) *Odchodzi*, **Manifestacja teatralna** (Łódź-Zgierz) *PIEKŁO/NIEBO – EURO-PA-LETY Gość Festiwalu* – **Teatr Svobodny** (Białoruś/Brześć) *Towar-Pieniądze-Towar*, **Teatr Fuzja** (Poznań) *Sen Wahazara*, **Teatr MOMO** (Katowice) *Szary*, **Teatr Brama** (Goleniów) *My*, **Teatr Kreatury** (Gorzów Wielkopolski) *Czecenki*, **Manifestacja teatralna**

(Łódź-Zgierz-Skierniewice) **Razem, Art. 51** (Zgierz) *Extra Virgin*, **Teatr niebopiekło** (Bydgoszcz) *un esempio*, **Teatr Porywacze Ciał** (Poznań) *Correctomundo*, **Teatr Realistyczny** (Skierniewice) *Kurtland*, **Teatr Wewnętrzna Emigracja** (Łódź) *The Generacja*, **Grupa Performatywna Ciało. Ruch. Miasto.** (Polska/Berlin) *La Locura* (*Szalona kobieta lub szaleństwo*), **Teatr 16 minut ciszy** (Łódź) *Jedna miłość*, **Pracownia Prowincja** (Konin-Michałowice-Sopot-Goleniów-Gdynia) *Podróże dookoła pokoju stołowego*, Gość specjalny: **Teatr Derevo** (Rosja/Niemcy) *The Gospel of Anton*.

ŁST 2009 **Teatr Lustra Strona Druga** (Sopot) *Misja: WIOSNA*, **Akademia Ruchu** (Warszawa) *Esej III*, **Teatr Klinika** (Bytom) *Shoah*, **Stajnia Pegaza** (Sopot) *Była Żydówka, nie ma Żydówki*, **Teatr Soliloquium** (Łódź) *Spal mnie!*, **Teatr UHURU** (Gryfino) *Pierogi*, **Teatr Palmera Eldritch** (Poznań) *Jarzenie*, **Teatr W Krzywym Zwierciadle** (Stepnica) *Puzzle*, Manifestacja teatralna z udziałem Teatrów: **Stajnia Pegaza**, **Brama**, **Kreatury**, **Rondo**, Manifestacja teatralna z udziałem: **Komuny Otwock**, Teatrów: **Realistycznego**, **Zielony Wiatrak**, **Art.51**, **Teatr Amareya** (Gdańsk) *Teatr anatomiczny*, **Teatr Porywacze Ciał** (Poznań) *More Heart Core!*, **Teatr Gestu i Ruchu** (Kraków) *1278*, **Teatr Próby** (Wągrowiec) *Czarna skrzynka*, **Komuna Otwock** (Warszawa) *Mill/Maslow*, **Teatr Dada von Bzdülów** (Gdańsk) *Caffe Latte*, **Teatr Maisternia Pismi** (Ukraina) *On Sunday Morning*, **Handa Gote** (Czechy) *Mushrooms*.

ŁST 2010 **Marcin Jarnuszkiewicz** (Warszawa) *Homework* z cyklu *prace domowe*, **Teatr Cinema** (Michałowice) *Hotel Dieu*, **Lubelski Teatr Tańca** (Lublin) *NN. Wacławowi Niżyńskiemu*, **Tanztheater DEREVO** (Rosja / Niemcy) *Harlekin*, **Teatr Stajnia Pegaza** (Sopot) *Ja / Marilyn*, **TEATR AKHE** (Rosja) *Mr Carmen – not Carmen*, **Tanztheater DEREVO** (Rosja / Niemcy) *Improvisation Anton & DEREVO*, **Teatr Gestu i Ruchu** (Kraków) projekt tanc.witkac *Krótką historią pewnych miłości*, **Teatr Chorea** (Łódź) *Grotowski próba odwrotu*, **TEATR AKHE** (Rosja) *Plug'n play*, **Teatr Porywacze Ciał** (Poznań) *Inwazja według Porywaczy Ciał*.

PODZIĘKOWANIA DLA / THANKS TO

Adassinski Anton (TANZTHEATER DEREVO)
Adamczyk Maciej (TEATR PORYWACZE CIAŁ)
Andrzejewski Roman (RADYKALNA FRAKCJA MEDIALNA MAZUT)
Bartyzel Józefina Halina (TEATR POLONIA)
Bzdyl Leszek (TEATR DADA VON BZDÜLÖW)
Chmielewska Katarzyna (TEATR DADA VON BZDÜLÖW)
Cymbor Paweł (TEATR ARKA)
Filipiak Karolina (TEATR V6)
Filipiak Tomasz (TEATR V6)
Goluch-Siemńska Joanna
Groblińska Anna (Radio Łódź)
Hasiuk-Świerzbńska Magdalena (dr nauk humanistycznych, krytyk teatralny)
Ilska Paulina (publicystyka teatralna)
Kamieńska Monika (dyr. Akademickiego Ośrodka Inicjatyw Artystycznych)
Kokoszyńska Monika
Kulkiewicz Anna (Miejski Dom Kultury w Radomsku)
Kwiatkowska Elżbieta (dyr. Miejskiego Domu Kultury w Radomsku)
Matkey Isolde (TANZTHEATER DEREVO)
Momot Małgorzata (TEATR FORMY)
Pawłowska Katarzyna (TEATR PORYWACZE CIAŁ)
Piaseczna Krystyna (TVP Łódź)
Piotrowski Maciej (Radio Złote Przeboje)
Piasecka Agnieszka (Wojewódzki Ośrodek Animacji Kultury w Toruniu)
Płóciennik Joanna (SZTUKA CIAŁA)
Rochowiak Jerzy (dyr. Wojewódzkiego Ośrodka Animacji Kultury w Toruniu)
Struszcak Dariusz (dyr. TVP Łódź)
Soszyński Zbigniew (Śródmiejskie Forum Kultury w Łodzi – Dom Literatury)
Strąk Andrzej (dyr. Śródmiejskiego Forum Kultury w Łodzi – Dom Literatury)
Szatkowski Zbigniew (Teatr im. Stefana Jaracza w Łodzi)
Szumska Katarzyna (TEATR CINEMA)

BIURO FESTIWALOWE / FESTIVAL OFFICE

ŁÓDZKI DOM KULTURY

ul. Traugutta 18, I piętro / 1st floor

KLUBY FESTIWALOWE / FESTIVAL CLUBS

RESTAURACJA KAWIARNIA ŁÓDKA

ŁÓDZKI DOM KULTURY

ul. Traugutta 18

czynna do / open to 21.00

MANEKIN BUTIK CAFE

ul. Piotrkowska 88

czynne od / open from 21.00

MIEJSCA PREZENTACJI / PLACES OF PRESENTATIONS

ŁÓDZKI DOM KULTURY, GALERIA FF
ul. Traugutta 18

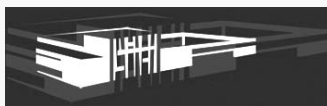
TEATR im. STEFANA JARACZA
ul. Jaracza 27

TEATR V6
ul. Żeromskiego 74/76

**Śródmiejskie
Forum Kultury**
ŚRÓDMIEJSKIE FORUM KULTURY - DOM LITERATURY
ul. Roosevelta 17

MIEJSKI DOM KULTURY W RADOMSKU
ul. Brzeźnicka 5

ORGANIZATORZY / ORGANIZERS

Lewkowski Jacek
Pyziak Joanna
Synowiec Gabriela
Wartalski Marcin

REALIZATORZY / PRODUCERS

Bobińska Ewa
Dziedziński Sławomir
Guzik Jadwiga
Kaczmarek Łukasz
Karkusiński Miachał
Kowalski Maciej
Kowalski Stanisław
Kusińska Elżbieta
Muras Andrzej
Markowski Grzegorz
Sobczyk Aneta
Stępień Barbara
Strożek Janina
Strożek Elżbieta
Wołk Roman
Zieliński Radosław

PRZYGOTOWANIE i PROMOCJA / PREPARATION AND PROMOTION

Ciarkowska Anna
Grobliński Piotr
Januszko Elżbieta
Kasiński Piotr
Każmierczak Aleksandra
Miniak Krzysztof
Narolewska Paulina
Purczyńska-Zieleniewska Justyna
Radoń Adam
Sobieszek Bogdan
Świątczak Magdalena
Tośta Katarzyna

BIURO FESTIWALOWE / FESTIVAL OFFICE

Agnieszka Rochala
Rutkowska Barbara
Solarska Zyta

ORGANIZATOR / ORGANIZER

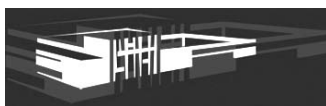
Łódzki Dom Kultury

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Zrealizowano z udziałem środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

It was jointly funded by
Minister of Culture and National Heritage

POMOC PRZY REALIZACJI ASSISTANCE IN THE ORGANIZATION OF LST

Miejski Dom Kultury w Radomsku

PATRONAT MEDIALNY / THE MEDIA PATRONAGE

TVP Łódź

TVP Kultura

Studenckie Radio Żak

Dziennik Łódzki

Teatralia

Plaster Łódzki

Kalejdoskop

Reymont

Region Kultury

FOTOGRAFIE / PHOTOS

nadesłane przez zespoły / sent by groups

